

בטאון רמת אלחנן

בס"ד, אלול תשפ"ה
גליון 404 - שנה 45

קול ברמה

לקבל במייל: 6776168@gmail.com

שבבת-מברכין-אלול דיבר מרן הרב על סגולת-הסגולות לזכות בדין: למחול על פשעי הזולת

אם החפץ חיים ביקש להודיע ש'פשוט מאוד לעשות תשובה', הרי שזה באמת פשוט מאוד!

כאשר אנחנו ניגשים לעשות תשובה, נראה לנו שמדובר במשימה קשה, ואנחנו מתפלפלים ארוכות בהגדרות התשובה. אלא שמרוב ההתפלפלויות לא יוצא הרבה! ■ העצה היעוצה היא, להיכנס לנושא התשובה בצורה פשוטה, דהיינו להחליט שמהיום ואילך אנחנו מתקרבים להשם יתברך, ובעיקר - נוטשים את הדרך הלא-טובה שבה הלכנו עד היום ■ כל השאר, יבוא מאליו בהמשך הזמן ■ התוצאה: התשובה תהיה בשמחה!

מה לחש רבי מאיר פיינרו, יבדל לחיים, לרעייתו ע"ה, לאחר שנשמתה עלתה לגנוזי מרומים?

כשלא היה שרפרף בברית...

הרב הבטיח לכלה שלא תהיינה אזעקות, והיתה זו הפעם היחידה במלחמת אירן שבמשך 36 שעות שרר שקט מוחלט

כיצד מזהה הרב של מושב ספסופה את תושבי רמת אלחנן?

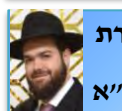
'כדורי ארגעה?! מה פתאום?! רק אבי-שבשמים יכול להרגיע אותי'!

מהסיפורים שנשמעו במהלך ימי האבל על הרב ישעיה-אריה טואיטו זצ"ל, אפשר היה לדעת שההגדרה של מרן החזו"א על 'האיש ההולך בין אנשים, ונדמה לאדם, אבל באמת הוא מלאך הגר עם בני תמותה' - הולמת את דמותו של מי שהתהלך בתוכנו שנים רבות, ולא יכולנו להלוט את דמותו ■ גם 19 ניתוחי הראש לא גזלו ממנו את החיוך - עד הנשימה האחרונה

מדוע לא הוציא הגאון האהוב רבי צבי כהן זצ"ל ספר על הלכות נטילת ידיים?

הופיע 'מדריך להכשרת בשר' של הרה"ג רבי ישראל רוזנטל שליט"א

בשורה: הוקם בית ההוראה 'בירורי חיים' בראשו עומד מכובדנו הגאון רבי חיים שלום סגל

גימטריאות מדהימות של הרב יואל ארלנגר לרגל אירוסיו של הבה"ח אליהו אדלשטיין שיחי

בקרב: ספר חדש!

דעת תורה

שאלות מרתקות ואקטואליות בענייני חינוך שהוצגו ע"י הרב ב. וייס, עורך 'אמתחת בנימין', בפני מרן הגאון רבי משה-הלל הירש שליט"א

'אהבת אותנו'

בקרב: יצירה נוספת על סדר פרשיות השבוע - שתיקרא 'אהבת אותנו' - מתוך דבריו של מרן הגר"י זילברשטיין, בעריכת הרמ"מ צורן

מלחמת 48 השעות

האלול הגורלי ביותר...

המשגיח הגה"צ רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א

בחשיפה מדהימה לבני תורה...

הסיפור שהמשגיח אוהב לפרסם...

מספר הגה"צ רבי חזקיהו מישקובסקי: באתי לישיבתו של הרב גריינמן שליט"א בכפר גנים והוא מצביע לי על בחור מסוים אתה רואה אותו? אל תשאל מאיפה הוא הגיע. אבל היום זה בחור שיושב ולומד 4-5-6 שעות רצופות הוא לא זז מהמקום עם גישמאק בהתמדה רבה. והיה בחור אחד שקינא בו, טבעי. הוא שאל אותו איך אתה עושה את זה? אמר לו הבחור- מה הבעיה, תעשה את זה גם אתה...

איך אתה עושה את זה ???

אמר לו, מה אתה מדבר... כשאני לומד חצי שעה- זה "ואהבת... בכל לבבך", שעה- זה כבר "בכל נפשך"... אחרי שלוקחים את הנפש א"א ללמוד יותר... אצלך- שעה זה בכלל לא מתחיל לדבר... אמר לו הבחור, אני הייתי בדיוק כמוך. פעם אחת שמעתי שיחה, שאמרו שאלול זה הזדמנות חד שנתית להשתנות ולהתחיל חיים חדשים. אחד שמשקיע 40 יום של תפילה, של תשובה ושל חיזוק, אבל באמת לא להרפות, לעשות תשובה ולבכות ולהתחנן לה' שאני רוצה מאד להשתנות- אז אפשר להשתנות לגמרי !!!

מה אכפת לך לנסות ???

חשבתי לעצמי אני הרי כל כך רוצה, מה אכפת לי לנסות?... אם אני לא אצליח- אז 40 יום עבדתי קשה... לא סוף העולם... החלטתי ועשיתי! אין לך מושג כמה השקעתי בעניין... אבל מיד בסוף תפילת נעילה אחרי תקיעת השופר- הפכתי לאדם אחר קרוב לקב"ה. תעשה את זה גם אתה השנה!

פתאום קיבלתי כזה גישמאק בלימוד...

את הסיפור הזה הייתי מספר ועדיין, תמיד תמיד, כל שנה! והיו באים אח"כ בחורים לספר לי שהם באמת השקיעו, והצליחו... (אמנם הם לא הגיעו למה שההוא הגיע אבל כנראה הם גם לא השקיעו כמו שההוא השקיע) לפני כמה שנים הייתה לי הפתעה... מגיע אלי בחור בסוף זמן קיץ ואומר לי- אני רוצה להגיד משהו למשגיח. שמעתי את הסיפור על הבחור מכפר גנים מהמשגיח, והחלטתי שגם אני מנסה את העניין. אני לא בטוח שהבחור בכפר גנים עבד יותר ממני... אין לך מושג כמה השקעתי... קרעתי את עצמי, למדתי טוב בכל כוחי, התפללתי טוב, התחננתי שאני רוצה אהבת תורה, כ"כ חיכיתי לתקיעת שופר של נעילה כמו מלאך הגואל... כמו התקיעה של ה'יובל". אך הגיע נעילה- ולא הרגשתי שום שינוי... חשבתי אולי אחרי הו"ר, אולי בזמן חורף... אך לא. הכל נשאר אותו דבר. תאמין לי המשגיח רציתי לבוא אליך ולספר לך תראה, מוכרים לך סיפורים, אתה קונה אותם מיד, יש אנשים שחושבים שזה רציני... קצת אחריות... אבל התביישתי. אבל אני שמח שלא באתי... לקראת חג השבועות- לא הייתה לי שום סיבה לתלות בה, פתאום נחה עלי הרוח כמו הסיפור על כפר גנים.

פתאום קיבלתי כזה גישמאק בלימוד אני לומד כעת בהתמדה,

ובכלל לא מעניין אותי בטלה!!! אני לומד מבין ויודע!! זה עובד למעשה וזה נכון! רק לא כ"א זוכה שיקבלו את התפילות שלו מיד. אך הסיפור נכון, תמשיכו לספר אותו. ואני ממשיך..

ר"ה שישנה לכם את החיים..

נלחם

בשני ימי ראש השנה בתפילות ובדמעות...

גם אתם יכולים לזכות לישועות!!!

סבל 12 שנה מייסורי תופת...

הרב מנחם שטיין מביא את סיפורו של אברך מפ"ת בשם דניאל שסבל 12 שנה מכאבי גב מכאבי תופת נוראיים... בעצת הרב פיר הגיע לארה"ב, אף אחד לא מצא את הפתרון לבעיה. כשהיה מתיישב ללמוד, היה נתקף בכאבים נוראיים. היה מחסיר סדרים שלמים בלימודו. ואפילו עם בנו לא היה מסוגל ללמוד כמו כל אחד אחר...

אתה מאמין שהקב"ה יכול לרפא אותך???

הרב שטיין מספר- פגשתי אותו. שאלתי אותו- "אתה מאמין שבר"ה זה הזמן שבוראים בני אדם??? אתה מאמין שבר"ה הבורא מחדש את עולמו? אתה מאמין שהקב"ה יכול לברוא לך גב חדש? תתפלל ותכין תצהירים משפטיים. תגיד לאלוקים- אבא- אולי לא מגיע לי.. אבל לילד שלי שאין לו אבא שילמד אתו, ולאשתי שלא רואה אותי יום אחד מחיך וחי על זריקות וכדורי וולטרן לכאבים.. לפחות בזכותם תרפא אותי..."

בפעם הראשונה נלחם על חייו בר"ה

דניאל קלט את המסר. הלך לר"ה לישיבה שהוא למד בה בעבר. סידרו לו שם סטנדר וכיסא. קבל ע"ע תענית דיבור בר"ה - רק תורה ותפילה וסעודות לא ארוכות מדי. וכך לחם בשני ימי הדין של ר"ה. בתפילות, בדמעות, מה שלא עשה במשך כל ימי חייו...

הנה יום הדין מי יחיה... מי ימות...

הנה יום הדין מי יחיה... מי ימות... היום יעמיד למשפט... אחר ר"ה כשחזר לביתו, עדין לא השתנה דבר... הגיע חודש חשון. הגעתי לרופא לקבל את הוולטרנים שלי לכאבים ל-3 חודשים הבאים. הרופא לא היה, אני פוגש שם ממלא מקום צעיר סטז'ר מתחיל. אני מסביר לו שאני במשך שנים חי על כמויות של כדורים לכאבים, והסטז'ר התחיל להתווכח אתי שכאלו כמויות אדירות של כדורים, מזיקים מאוד לבריאות. דניאל כמעט בכה. נראה אותו סובל כמוני ולא לוקח וולטרן לא יכול לחיות בלי זה. חשבתי בליבי- מה הסטז'ר הצעיר הזה מבין??

זה רופא ?? זה סנדלר...

אולי תעשה אולטרסאונד על הקליות? שאל הרופא- לפעמים הכליות מקרינות כאב על כל הגב. אמרתי בליבי- זה רופא?? זה סנדלר!! מה הוא מבין ברפואה? היינו אצל כל הרופאים, אני לא הרגשתי שום בעיה בכלי... אבל בסוף השתכנעתי...

הנה יום הדין... איך נולדתי מחדש...

הלכתי ועשיתי אולטרסאונד... הטכנאי היה בתדהמה... מתברר ש... הקליה היתה סתומה, ומשם מקור הכאבים- קיבלתי טיפול קצר ובר"ה הבראתי! איך זה קרה? שכל הרופאים הגדולים בארץ ובחו"ל במשך 12 שנה לא גילו את הבעיה? ורק סטז'ר מתחיל הציל את חיי, ומתי זה קרה רק אחרי שהבנתי שבר"ה אפשר לקבל חיים במתנה, בתפילה ובדמעה.

הנס שקרה בישיבה בפ"ת- בתפילת ר"ה

מפי הרב שטיין בסיפור אישי- 03-5280180 שלוחה 6

מיזם רצופות- לקבל גישמאק בלימוד

*פרטים והרשמה להגרלה- 050-4187060

מאי בנייהו? איכא בנייהו:

זה מחשב נייד ל"ובלכתך בדרך"

עם סוללה שמספיקה לכתוב יום שלם
ודיסק קשיח עד נפח של 4TB

זה מחשב ALL IN ONE ל"בשבתך בביתך"

(מחשב קומפקטי המובנה בתוך המסך, הכולל
מצלמה, מיקרופון ורמקולים מובנים)

הצד השווה שבהם:

- בשניהם ניתן ללמוד, לכתוב, לחפש מקורות בפרויקט השו"ת או לעיין בספרים באוצר החכמה, ואפילו לבצע עבודות גרפיקה מורכבות.
- את שניהם ניתן לרכוש במחירים מעולים ושירות מצויין מדי. אס. טכנולוגיות, וליהנות מאחריות יבואן רשמי ל-3 שנים כולל ביקור טכנאי בבית הלקוח.

בדי. אס. טכנולוגיות ניתן להשיג: מחשבים, מסכים, מדפסות וציוד היקפי: זכרונות ניידים, דיסקים קשיחים פנימיים (כולל התקנה) וחיצוניים. התקנת מערכת הפעלה ואופיס, ושדרוג מחשבים. הצעות מיוחדות לעסקים, מוסדות ומשרדים.

לפרטים < **טלי 054-8502626**
מייל **ds0548502626@gmail.com**

אנו עובדים עם המותגים המובילים:

מחירון

מחשב נייד לנבנו LENOVO

מסך: 15.6 אינץ', מעבד: I3 דור 13, זיכרון: RAM 8GB דיסק פנימי: מהיר SSD NVME 256 GB, אופציה לשרדג עד 4TB. סוללה ארוכה 10 שעות עבודה, ומטען מהיר לטעינה מלאה תוך שעתיים. מגיע עם מערכת הפעלה מקורית וינדוס 11 פרופשיונל + אופיס מקורי של מייקרוסופט, כולל: תיק צד ועכבר אלחוטי לנבנו.

₪1,900

מחשב ALL IN ONE

מתאים לעבודה ביתית ומשרדית מסך 24 אינץ', עם מצלמה מיקרופון ורמקולים מובנים, כולל סט מקלדת ועכבר אלחוטיים. מגיע עם מערכת הפעלה וינדוס 11 פרופשיונל ואופיס מקורי.

₪2,100

"ניתן להשיג דגמים ללא מערכת הפעלה להתקנה עצמית"

מסך מחשב מאג MAG גודל: 27 אינץ' עם רמקולים מובנים כולל 3 שנים אחריות. ₪550

סט מקלדת ועכבר אלחוטי מקשים שקטים וסוללה חסכונית- שנתיים אחריות. ₪150

אוזניות קשת בלוטוס ₪120

דיסק און קי מהיר 128 ג'יגה USB3 ₪70

דיסק SSD בנפח 2TB (מתאים לאוצר החכמה) במשקל 13 גרם, ובגודל קומפקטי של דיסק און קי. ₪600

דיסק NVME SSD GEN 4 בנפח 2TB כולל התקנה. ₪750 נפח 4TB כולל התקנה. ₪1,500

"כל הדיסקים מגיעים עם אחריות יבואן 5 שנים"

"המחירון מעודכן לחגי תשרי הבעל"ט

להצעת מחיר על מחשבים ומוצרים נוספים, ניתן לשלוח אלינו מייל.

ניתן להשיג דרכנו לוחות שנה "עתים לבינה" בפורמט כיס מוגדל לאופק בני ברק במחיר מיוחד

"התכונה הזו זרמה ממש ב'דם' שלה", זעק רבי מאיר פיינר

לדמותה של מרת גיטה פיינר ע"ה, שהנהגותיה בצניעות היו מעל-ומעבר, ומסירותה לחינוך ילדיה הפליאו גם את גדולי התורה ■ 'יהיה לך גן-עדן עם סוכריות', הבטיח לה אחד הרבנים החשובים, וזה היה המשפט שלחש לה בעלה הרב ר' מאיר שליט"א, לאחר שיצאה נשמתה

ומשופצת להפליא. ברם, היא לא הסתפקה בחינוך זה, ורצתה שהילדים ילמדו בחיידר. להגשמתה של מטרה זו היתה מוכנה, במסירות של ממש, לעזוב את דירתה שהיתה סמוכה למגורי ההורים, ולעבור לבני ברק.

בתקופה הראשונה למגוריהם ברמת אלחנן נתקלו בקשיים כבירים, אבל הרצון לחנך את הילדים במסורת בית אבא גרם להם להתגבר על הכל, בסיועו האישי של המרא דאתרא, מרן הגר"י זילברשטיין שליט"א.

ואכן, הילדים גדלו והתחנכו במוסדות התורה המשובחים ביותר, והתמכה שקיבלו בבית ההורים לחיים-של-תורה הצמיחו אותם לבני תורה אמיתיים. בימי השבעה השתאו והתפעלו המנחמים לראות את 6 הבנים (והבת-היחידה), שכולם אברכים מופלגים בתורה וביראה, מקיימי קלה כבחמורה, וחלקם לומדים בכולל-ש"ס.

היא-עצמה אמרה כמה פעמים בימי חייה שהיא נושאת תפילה אל הש"ת שאם חס-וחלילה אחד מילדיה יסטה קמעה מן הדרך, היא מבקשת שיקחו את נשמתה לפני-כן...

ההסבר המופלא והמנחם של ה'שפת אמת'

בני הזוג פיינר הקימו בית של תורה, ובמקביל לא חיפשו לעצמם מותרות. כל-כך פשוט הוא הבית ברחוב הרב זוננפלד 24, שהיו שיעצו להרב ר' מאיר, העוסק בשיפוצ דירות, ונחשב לאיש מקצוע משובח במיוחד, שכאשר הוא רוצה לחתום על עסקה פלוגית, שלא יביא את האנשים לביתו... כדי שלא לפגום בשמו הטוב... אנשים עלולים לחשוב, אם כך נראה ביתו של קבלן ואיש שיפוצים בכיר, איזה עבודה הוא יכול כבר להוציא מתחת ידיו - - -

במשך כל חייה תמכה בלימוד התורה של בעלה שיחי', ועודדה את בניה להתמיד יומם ולילה. זו הסיבה שמדי יום רואים את ר' מאיר יוצא מביתו עם גמרא ביד, בדרכו ללימוד עם החברותא הרב משה ברנשטיין. אפשר לכוון את השעון על פי

'או-מינוס' (0-) הוא סוג של דם מסוים, שמי שאינו איש מעבדה, ואינו מתעסק בענייני דמים לא שמע על סוג הדם הזה מעודו.

המאפיין החריג של '0-' הוא שהאדם שבעורקו זורם דם זה, יכול לתורמו ולהעבירו לכל אדם אחר, אבל הוא-עצמו אינו יכול לקבל דם מאף אדם אחר בעולם. רק לתת.

בהלווייתה של מרת גיטה פיינר ע"ה סיפר הבעל, מכובדנו הדגול הרב ר' מאיר שיחי', שזה היה סוג הדם של רעייתו המנוחה. וההשוואה שערך הבעל שליט"א בין הדם ובין תכונותיה של הנפטרת, הרעידה את הלבבות.

זו בדיוק היתה ההגדרה שאפינה את רעייתי ע"ה, אמר הרב מאיר בקול רוטט. רק לתת ולתת, ולעולם לא לקחת - - -

והסיפורים שזרמו בימי השבעה בבית המשפחה רק אוששו את ה'הקבלה' הבלתי-ניתנת-לערעור. התכונה הזו ממש זרמה בדם שלה, וכל מי שהכיר אותה ידע שאכן כך הם פני הדברים. כל-כולה של אם-הבית למשפחת פיינר היה לתת לאחרים, להשפיע כל-טוב לא רק על ילדיה ונכדיה, אלא על כל השכנות והידידות.

מסירות לחיי תורה

אחת הדוגמאות המפתיעות שסופרו היתה שהיא-עצמה לא חיבבה מאכלי-בשר, וכמעט שלא טעמה מהם. ותמיד התפלאנו, מספרים הבנים-האברכים, כיצד יתכן שעל שולחנה עלו תמיד מאכלי-הבשר הטעימים ביותר? אם לא טעמה מהם, כיצד היא יודעת מה טעים ומה לא?

אין זאת אלא שהרצון לתת, והשאיפה להעניק, הם אלו ש'הטעימו' לה את הבשר, כדי שתדע אל-נכון איך לבשלם ולהכינם.

מסירותה לחיי תורה, ולחינוך ילדיה על פי דרך התורה, היתה מופלגת. בשנים הראשונות לאחר הנישואין התגוררה המשפחה בעיר חולון, והילדים למדו בבתי הספר של החינוך העצמאי. דירתם היתה גדולה ורחבה,

הרב מאיר פיינר מצוּחצח-הנפש, ביום שלאחר ה'שבעה'. דבקות ויראת-שמים

הבנים המופלגים שליט"א

בס"ד

ביהמ"ס וביהמ"ד
רבי יוסף קארו
רחוב סירוקה 6 ב"ב
הסניף אחרי תפילת חג החמשה

דף היומי בעיון

עם ההלכה למעשה, 45 דקות (סטנדרט)

מסכת הוריות
הסניף נוסד ע"י הרב משה יחזקאל ראש כולל חו"ם

לתועלת הציבור
המסכת כולה כבר נמצאת בסניף הדיגיטלי של
קול הלשון בטלפון הישיר:
073-37-180-41

טלפון לפניות: 050-4196040

השעה שהרב פיינרו יוצא מן הבית.
כיצד אפשר לנחם את בעלה מצוחצח-הנפש עם פטירת רעייתו המיוחדת והצנועה כל-כך? - הדבר היחיד הוא ההסבר שאמר אחד מראשי הישיבות על הפסוק 'אעשה לו עזר כנגדו'. הדברים נאמרו ב'שבעה' על פטירת הרבנית זילברשטיין ע"ה, ומרן הרב שליט"א העיד שזה היה הדבר היחיד שעודד אותו.
ראיתי פעם, אמר ראש הישיבה, שהפירוש הוא שהשם יתברך מבטיח 'אעשה לו עזר', ואם אקח לו את העזר הזה, אזי אני-עצמי אהיה כנגדו, ואעזור לו בכל מה שהוא צריך.
הנהגותיה בצניעות היו מעל-ומעבר, ובהספד שנשא בעלה בהלוויה אמר שלא רק שקורות ביתה לא ראו את שעה, אלא הרבה מעבר לכך.
כששמע הגר"י חירארי, מגדולי רבני דרום-ת"א, שהוא גם אחד מרבותיו של הרב פיינרו, על הנהגות הצניעות הייחודיות שלה, אמר ש'כאשר תעלי למעלה, תקבלי גן-עדן עם סוכריות'!
כשנפטרה מרת גיטה ע"ה, ונשמתה כבר פרחת לגנזי-מרומים, לחש לה בעלה ואמר: 'את עולה עכשיו לגן-עדן עם סוכריות'.

בס"ד

עולם המחשבים
מעבדת חקונים מקצועית

מכירת מחשבים • מעבדת תיקונים
ניקוי וירוסים • מצלמות אבטחה
שחזור נתונים

אמינות, מקצועיות, מחיר.

052-711-50-50

מאמנת רב-תחומית

בשיטת לייזר-קאוצ'ינג

- מקצועיות
- תוצאות מהירות
- אמינות

מותר ואפשר לחשוב אחרת!
הפתרון אצלך, בהכוונה נכונה!
בואי לעשות למענך
0527142598

של הגאון רבי **יצחק זילברשטיין**
לחוש את נועם השבת

כתב וערך: משה מיכאל צורן
להשיג בחנויות - פרטים: 053-310-3388

שבת בשמחה

אם הח"ח אמר ש"פשוט מאוד לעשות תשובה", הרי שזה באמת פשוט מאוד!

הכניסה לדרך-התשובה, אנחנו מעדיפים להעסיק את מוחנו בכללים ובהגדרות.

כל יהודי עלי-אדמות, ובמיוחד אלה הזוכים ליהנות מאורו של בית המדרש, צריכים לדעת שההגדרה הפשוטה במושג 'תשובה' נעוצה בעצם ההחלטה לפתוח בדרך חדשה, להתקרב אל ה', ולעזוב את החטאים כמידת יכולתנו.

מלבד בני-עליה בודדים

ברגע שאדם הגיע להחלטה כזו, הוא נכנס כבר בעול התשובה. מכאן ואילך, יהיה לו הרבה יותר קל לטפס בסולמה של התשובה.

וכבר כתבנו פעמים רבות, שהקב"ה אינו דורש מהאדם את מה שהוא אינו מסוגל לעשות. ונראה פשוט, שמלבד בני-עליה בודדים, שבכוחם לישא בעול התשובה, כפי שהיא מובאת ב'שערי תשובה', רוב-רובו של העולם אינם מסוגלים לכך.

וכיון שכך, הם מתייאשים מראש מכל העניין, מה שמביא אותם כאמור למפח-נפש והתמרמרות גדולה. כי גם הם יודעים שהימים הללו הם ימים מסוגלים לתשובה, והש"ת מקרב את עצמו אלינו, ואי-הצלחתם להגיע להתעוררות של ממש, גורמת להם לעצבות, ולסחרור, עד כדי כך שימי התשובה הופכים להיות הרבה יותר גרועים מאשר ימי חודש חשון, טבת ואייר.

ואם היו יודעים את דברי החפץ חיים שאמר ש'פשוט מאוד לעשות תשובה', הם היו מבינים שגם הם מסוגלים להגיע לתשובה אמיתית, ולא היו נשברים כל-כך מהר.

התוצאה מהאמור עד כאן צריכה להתבטא בכך שכל מה שקשור לנושא התשובה, עליו להיעשות בשמחה גדולה. גם על נושא זה כתבנו כמעט מדי שנה בימים אלה, אבל זה-עתה נקלע לידינו ספר חדש בשם 'תשובה מאהבה - אלול בשמחה', שחיבר הרב יוסף אדל מנהל ת"ת 'שירה חדשה' בירושלים, ובו מקורות וציטוטים בענין השמחה בעשיית התשובה (המלצה חמה לרכוש את הספר המופלא).

כאשר אנחנו ניגשים לעשות תשובה, ובמיוחד בימי אלול ותשרי, נראה לנו שמדובר במשימה קשה, עד קשה מאוד, ואנחנו מתפלפלים ארוכות ונואשות בהגדרותיה של התשובה, כפי שהם מופיעים בספרי התשובה. מרוב ההתפלפלויות לא יוצא בדרך-כלל שום דבר! ■ העצה היעוצה היא, להחליט שמהיום ואילך אנחנו מתקרבים להשם יתברך, ובעיקר - נוטשים את הדרך הלא-טובה שבה הלכנו עד היום ■ שאר כללי התשובה והגדרותיה, יבוא מאליהם בהמשך הזמן ■ וכל זה צריך להביא לכך שהימים הללו צריכים לעבור עלינו מתוך שמחה עצומה

יש סיפור לא-ידוע על החפץ חיים, והשוף אור על המושג 'תשובה'. זה קרה כאשר מרן רבי אלחנן וסרמן ה"ד היה בדרך לנסיעה לאמריקה, כדי לאסוף כספים עבור ישיבתו בברנוביץ'. לפני יציאתו, בא להיפרד מרבו מרן החפץ חיים, ושאל אותו בין היתר מה לומר ליהודי ארה"ב?

והח"ח השיב במשפט אחד: תאמר להם בשמי שזה פשוט מאוד לעשות תשובה.

אפשר לפרש בהרבה צורות את המשפט שיצא מפי הח"ח, ולהעמיס עליו משמעויות רבות. אבל הפירוש ה'פשוט מאוד' הוא, שזה אכן 'פשוט מאוד' לעשות תשובה.

והדברים קשורים לא רק

ליהודי ארה"ב בזמן הח"ח ורבי אלחנן וסרמן... גם אנחנו, בימינו, צריכים לזכור זאת. כי כאשר אנחנו ניגשים לעשות תשובה, ובמיוחד בימי אלול ותשרי, נראה לנו שמדובר במשימה קשה, עד קשה מאוד, ואנחנו מתפלפלים ארוכות ונואשות בהגדרותיה של התשובה, כפי שהם מופיעים בספרי התשובה. ומרוב ההתפלפלויות לא יוצא בדרך-כלל שום דבר!

ההחלטה לפתוח בדרך חדשה

הדרך הזו, במיוחד לבני דורנו, אינה מובילה לתשובה, אלא לאכזבה עמוקה מכך שלא הצלחנו לעשות מאומה, והנה עברו עלינו 'הימים הנחמדים', כפי שהם מוגדרים ע"י המשגיח מרן רבי יחזקאל לוונשטיין, ולא התקדמנו בשום דבר.

והעצה היעוצה היא, להחליט

שמהיום ואילך אנחנו מתקרבים יותר ויותר להשם יתברך, ובעיקר - נוטשים

את הדרך הלא-טובה שבה הלכנו עד היום. שאר

כללי התשובה והגדרותיה, יבוא מאליהם בהמשך הזמן.

אם הלב ואברי-הביצוע יהיו נתונים למשימת ההתקרבות אל השם יתברך, ונשתדל לעזוב את החטאים שעשינו, ולהשליכם מעלינו, כבר הננו זכאים לתואר הנכסף של 'על תשובה'. גם הכלל הזה מובא בכל ספרי התשובה למיניהם, אלא שאנחנו משום-מה מדלגים עליו, וכבר בשלב הראשון של

תשובה עושים
במנוחת-הדעת,
בצלילות-המוחין

בספר מובאים למשל דברי דוד המלך שהכנה למשפט ה' בימים הנוראים צריכה להיעשות מתוך שמחה; דברי המשנ"ב שמר"ח אלול הם ימי רצון לתשובה מאהבה; דברי רבי יחזקאל לוושטיין על "ימי אלול - הימים הנחמדים"; הרב ווכטפולגל, על דברי יסוד ושורש העבודה - ימי בכי, געגועים ותשוקה להתקרבות לבורא עולם; דברי השו"ע והמשנ"ב שר"ה הוא זמן שמחה שהוא "חג" ושייך בו "ושמחת בחגיגך".

עוד מובאים שם דברי ה'כתר ראש' שהגאון מוילנא היה שמח מאוד וברוב שמחה וחדוה בזמן תקיעת שופר בר"ה, שהיא המלכתו יתברך, ולכן גם ניגן אז בתפילה; החזו"א באגרות הכותב 'לשמוע קול שופר בשמחה! דברי ה'לבוש' שהחזן והתוקע צריכים לגשת לעבודתם מתוך שמחה; דברי המהר"ל שהמשפט בימים הנוראים הולך עם מתיקות.

בספר מצוטטים גם דברי המלבי"ם שתקיעת שופר בר"ה היתה במקדש בליווי שירה וניגון כדי שקול השופר לא יחריש; דברי התיקוני זוהר שהאנשים העסוקים בימים הנוראים רק ביראת העונש חשובים ככלבים; דברי תנא דבי אליהו שיוה"כ הוא יום שמחה גדולה לפניו יתברך; ברכת שהיינו בליל יו"כ מונה "שזה באמת שמחה אמיתית, שהקב"ה נתן יום סליחה לכל פשעי בני אדם"; דברי המאירי ש"אין שמחה ותענוג גדול" מאמירת סליחות; ועוד ועוד.

ובאמת, אם נחשוב רגע במתנות, וניקח בחשבון גם את דברי החפץ חיים הנ"ל, הלא אנחנו צריכים להיות מאושרים, על שזכינו שניתנת לנו האפשרות לרחוץ את עצמנו מזוהמת העוונות והחטאים המקיפה אותנו מכל עבר, על שזכינו לאפשרות להתקרב לבורא עולם.

"דרשו ה' בהמצאו, קראוהו בהיותו קרוב". פסוק זה מכיל בקרבו אושר כה עצום ושמחה כה גדולה, עד שהיינו צריכים לקפץ ולכרכר מרוב אושר על שאבינו-רוענו מצוי עתה יותר קרוב אלינו. חבל לבזבז את הימים הטובים, כן - אלה ימים טובים מאוד, על לא-כלום. מי שיגיע למסקנה שהקב"ה אוהב אותו ורוצה בטובתו יותר ממה שהוא רוצה בטובת עצמו, יוכל להפוך את ימי אלול וימי הדין לימים המאושרים ביותר של השנה, ולנהל את עצמו בשמחה ובטוב לבב, ולא נהפוך את הימים הפיפים הללו לזמן של תוגה.

כל פסיעה קלה

אחת הנחמדות הגדולות בדור זה היא שהקב"ה רואה את כל הקשיים העומדים בפנינו, וישלם לנו שכר גדול מאוד על כל דבר קטן שעשינו למענו ולכבודו. טעות היא בידינו לחשוב שבמצב זה שבו אנחנו נתונים, תובעים מאתנו את מה שתבעו מהדורות הקודמים. ההיפך הוא הנכון, כל פסיעה קלה שעשינו לכבוד בוראנו, נחשבת כהתקדמות, בהתחשב בנתוני התקופה.

'לפניך נגלו כל תעלומות, וכו', כי אין שכחה לפני כסא כבודך, ואין נסתר מנגד עיניך; אתה זוכר את כל המפעל, וגם כל היצור לא נכחד ממך; הכל גלוי וידוע לפני כסא כבודך'. תפילה זו של ראש השנה מתפרשת על ידינו בדרך כלל שאי אפשר להסתיר מהקב"ה את עוונותינו ופשעינו, גם אלה שנעשו בהסתרה. כי הקב"ה יודע הכל.

אבל אפשר לפרש גם אחרת, ברוח הדברים שנאמרו לעיל. 'לפניך ניגלו כל תעלומות' - נכון שחטאנו ופשענו, אבל רק לפניך ניגלו כל תעלומות, דהיינו רק אתה יודע מה הביא אותנו לחטוא נגד אבינו האהוב; כי כאן היה קושי כזה, ושם היה קושי אחר; כאן היצר התגבר עלינו בענין שלא יכולנו לו, ושם

התרגשה עלינו רח"ל צרה נוראה שגם היא שברה את לבנו. ואת זה רק אתה יודע.

כי 'אין שכחה לפני כסא כבודך'. אינך שוכח גם את הקשיים, את היסורים החולפים על ראשנו, 'זאין נסתר מנגד עיניך'.

'אתה זוכר את כל המפעל'. לא רק את החטא עצמו, אלא גם את מה שקדם לו, שהבן-יקר שלך רצה לעבוד אותך בלב שלם, ולפתע - ככה בלי משים - הגיח אליו היצר והפילו, עד שלא היה בו כוח לעמוד נגדו. וזה - רק אתה יודע. רק אתה.

'וגם כל היצור לא נכחד ממך'. כל האדם, בקלסטריו המלא, עם כל מעשיו הטובים, עם כל ההתגברויות שהיו לו, שהוא אולי כבר שכח אותך, בצדקתו, אבל אתה לא שכחת!!!

'הכל גלוי וידוע לפני כסא כבודך'. הכל. לא רק החטאים והעוונות. גלויים וידועים לפניך כל הנסיונות והמהמורות הממתינים לבן-הדור הזה רק כשהוא יוצא לרגע מארבע אמותיו של בית המדרש. ולמרות הכל, למרות הקשיים, הוא עושה מאמצים אדירים כדי להתחזק ולא להכשל; חפץ הוא לעשות רצוןך, חושק להישאר בטהרתו.

ואתה מכיר את כל התמונה. כי אבא אינו שוכח שום דבר ממעשי בנו. בוודאי לא את המעשים הטובים. ולכן, מדי דברך בו, זכור תזכרנו עוד. המו מעיך לו. ורחם תרחמו.

משה מיכאל צורן

בדבריו בשבת מברכין-אלול לפני ברכת החודש מן הגר"י זילברשטיין על סגולת- הסגולות לזכות בדין

בשבת מברכין-אלול עלה מן הרב שליט"א לדרוש לפני ברכת החודש, כמקובל בקהילתנו מזה שנים רבות. בדבריו עורר מן הגר"י שליט"א סגולת-הסגולות לזכות בדין היא להיות עובר-על-פשע, דהיינו לוותר ולסלוח לזולת. ובמידה נגד מידה יעביר הש"ת גם על פשעינו.

הרב סיפר שאשה אחת הציגה בפניו חולצה חדשה שרכשה לא מזמן ובצווארונה היה חור שחור גדול. היא אמרה שאחד השכנים מהקומה העליונה השליך סיגריה, וזו נפלה היישר על הבגד ועשתה בו חור שכזה עד שהבגד יצא מכלל שימוש. האשה היתה במצב של כעס וחרון-אף. אחרי הכל, לא בכל יום קורה כדבר הזה, שחולצה חדשה ומצוחצחת הולכת לאיבוד, ועוד בגלל חוסר זהירות של שכן שלא השגיח במעשיו... היא שאלה אותי מה לעשות.

השבתי לה, שיש לה עתה הזדמנות נאותה לכלוא את הכעס ולא להוציאו החוצה, ולהעביר על פשעי השכן, 'וכשם שאת מתגברת עתה נגד הטבע שלך ואינך כועסת, מבטיחני לך שתהיינה לך ישועות גדולות'. ויכולני להעיד שאכן פקד את ביתה של אשה זו שפע-ישועות.

המקור להנהגה זו הוא מבעל ה"אור החיים" על הפסוק 'ואתחנן אל ה' בעת ההיא'. האור החיים מסביר בכמה אופנים את המילים 'בעת ההיא', ואחד הפירושים הוא שמדובר בעת רצון, כגון זו כאשר אדם מתגבר על טבעיו ורצונותיו, ואז הוא בא אל הקב"ה בבקשת חינונים. חבל לבזבז רגעים והזדמנויות שכאלו. מי שחבירו מרגיז אותו, ידע לו ששעה זו היא עת רצון מיוחדת וכדאי לו לנצל את תפילה.

נופש בהרים

בחול"ל הרבה אנשים נוסעים לנופש בהרים. במתחם חדש שנפתח ילד בן 9 טבע בבריכה הגדולה והיה במצב קריטי. כשהודיעו שהמצב ממשי קריטי היו כמה נשים שהחליטו ללכת לבדוק אם יש מקום שאפשר להשקיף ממנו לבריכה. הן הלכו מסביב לבריכה הגדולה ושמו לב שיש כמה בוגגלוס מסביב; מבני עץ שגרים שם ומהם אפשר לראות לתוך הבריכה בצורה מאוד חדה וברורה. הן מאוד הזדעזעו, כשהנשים שוחות בבריכה כל הגברים יכולים לראות הכל ברור. מיד הן החליטו שמתקנים את הדבר בצורה הכי חזקה ויציבה. כשסיימו לתקן בכלי העבודה, הן קיבלו טלפון מבית החולים שהילד התעורר. כל האנשים נדהמו! ברגע שתיקנו את הפרצה הילד חזר לחיים ב"ה. בחסדי ד' כולם זכו לראות כמה חשובה לד' הצניעות.

פרנסה קשה

הייתי זקוקה להצלחה בנושא הפרנסה. התחזקתי בקבלות בראשי תיבות של 'פרנסה בקלות'. פרסום קבלת הישועה, ראש-מטפחת, נעלים בסוליה שחורה, סקוטס בבסיס ושתי מטפחות, התלבשות, בנות-לקנות רביעיות ולהעביר לבנות, קומבניזון, ליבית תחת החולצה, כדי שתהיה סגורה בצורה מושלמת, יילון-סגירת הוילון כשמואר בבית וחשוך בחוץ ותרומה לקו. התחזקתי בשלוחה 35- חובות הלבבות, חיזוק באמונה שאין עוד מלבדו וב"ה זכיתי לישיעה מעל דרך הטבע, במקום שיורידו לי שעות בעבודה, הוסיפו לי שעות.

חן אפי' לא...

אישה יקרה משתפת: אמא יקרה, אני מצילה בבריכה ידועה, כשרה ומפורסמת במשך כמה שנים. אני שם יום יום ושעה שעה ורואה הכל. יש התנהגויות לא מתאימות והבנות שלך צופות בכל זה. צריכים להיזהר מאד. כשאין אישה שפוקחת עין על מה שקורה, הבנות חוזרות הביתה ולא מגלות או אפילו לא יודעות להגדיר את מה שהן ראו. אנחנו כ"כ מזרחות ושומרות עליהן שתהיינה צנועות ועדינות ופתאום בבת אחת הן נחשפות לכל מיני מראות... זה איסור תורה. הגאון הצדיק, הרב וואזנר זצ"ל אמר שהאיסור של 'לא תתורו' נוגע לגברים ונשים כאחד. אין היתר לאישה לצפות בפריצות. הבת ב"ה שמורה ומתנהגת בצניעות ופתאום היא מגיעה לים ובבת אחת חשופה לנשים שלא מתלבשות ומתנהגות בצניעות. אמא יקרה אם חשוב לך מה בתך רואה אל תשלחי אותה לבד, תלכי איתה ותשמרי עליה.

הכנסת 418 - ים ואריכה

רביצות הקלפים

אפשר לומר שלא הערכתי בהתחלה את רביעיות הקלפים. חשבתי, מי תשחק אצלי? הבנות גדולות... הייתה לי ס"ד, יצאתי מחנות וראיתי מודעה על רביעיות קלפים שניתן לקנות סמוך לביתי ובאותו היום קניתי 2 רביעיות קלפים לזכות 2 ישועות שאני מצפה להן. ב"ה בתוך ה 24 שעות מקניית הרביעיות, קיבלנו את שתי הישועות והישועה הגדולה הייתה במוצאי תשעה באב, אחת מבנותיי הנשואות אמרה לבתי המתמודדת, בואי נשחק ברביעיות. התיישבנו והיא שיחקה איתנו; בחסדי ד' המשחק היה חוויתי ומרגש. בכל קלף שהגיע היא אמרה, צריכים להקריא את הכל... ואם יהיו לי כמה רביעיות קלפים אנצח ואקבל על עצמי קבלה בצניעות; הרגשתי שזאת הישועה ואני כ"כ מודה להקב"ה.

הפרדה ואחיזה

בשמחות ובכל התכנסות של גברים ונשים מאד חשוב שתהיה מחיצה כשרה. היה אצלנו ווארט וחשבתי שחדר אחד יהיה לגברים וחדר אחר לנשים, אבל זה לא כ"כ הסתדר ולבסוף היינו בסלון, הגברים בצד אחד והנשים בצד השני; משפחתנו ומשפחת החתן. לאחר זמן נולד לי בן שהייתה לו בעיה עם המחיצות בלב. במשך חודשים ישבנו בבית חולים ובשבת חשבתי ואמרתי, מה הבעיה שלו? מחיצות, יש בעיה במחיצות... עשינו על זה תשובה ובסייעתא דשמיא ביום ראשון הבעיה נפתרה, למרות שלפני אמרו שהוא צריך לעבור עוד סידרה של ניתוחים; הוא עבר כמה ניתוחים מורכבים מאוד והיה צריך עוד וב"ה הכל הסתדר. כמה אדם צריך להיזהר בכל מצווה וחלילה לא לזלזל ולוותר על שום דבר.

האנא נשתף

קיבלתי על עצמי להוציא את המחשב מהבית; המחשב מיועד לצורך העבודה. זה מאתגר ולא פשוט. תמיד הראיתי לבעלי שאני לא אוהבת את המחשב, אמרתי כמה היה טוב אם הייתי מצליחה להיגמל מזה והראיתי שהבעיה יותר ב... עד שהוא הבין שזה עושה לי לא טוב וחייתי להזדמנות להוציא את המחשב מהבית. פעם אחת אמרתי לו, עכשיו אני מרגישה נפשית שאני יכולה להוציא את זה וב"ה הוא הסכים. ברגע שהוצאתי את המחשב מהבית ראיתי ישועות בפרנסה בלי הפסקה. בעבר לא הייתי יכולה לסיים חודש בלי מינוס וב"ה היום עוד נשאר לי כסף וזה סייעתא דשמיא גדולה. הקבלה לא קלה... אבל המאמץ משתלם.

בחשכמת הרבנים שליט"א

למעבר בין השלוחות לחצי - 0 ומס' שלוחה. | לחצי על 68 לשמיעת הספור האחרון.

רבנים ורבניות שלוחה 414 | נשים - שיעור יומי 3 דקות - שלוחה 1 | בנות - שיעור יומי 3 דקות - שלוחה 2 | שמירת הלשון 3 דקות - שלוחה 3 | נשים - סיפורי ישועות - 72 | בנות - סיפורי ישועות שלוחה 73 | סיפורים לבנות - 83 | שיעורים וסיפורים בנושא מקום עבודה ופרנסה 742 | קו של אחדות 747 | מתחזקות 743 | הנכה שעשתה מהפכה 43 | פרי בטן 42 | ניסים רפואיים 76 | נוער מתמודד 771 | האופטיסט שחולל תיקון 413 | טכנולוגיה 417 | שלום בין אדם לחברו 78 | ניסים בשידוכים 419 | סיפורים נבחרים 741 | איפור ותכשיטים 744 | סיפורי גאולה 46 | ניצחתי מלינץ' + קרלין 412 | הרבנית רוז תחי' 411 | הרב יעקב עדס 415 | שו"ת הרבנית שוב תחי' 714 | סיפורה של דקלה 748 | מיזם 713 | צניעות בבריכה ובים 418 | מוקדים להפצת העלונים 48 | חנויות הבגדים 749 | צניעות בתחבורה ציבורית 45 | כסוי ראש 47 | חובות הלבבות 35 | הלכות ייחוד 36 | אהבת חסד 37 | מה חדש בקו 49 | בת שבע בת שרה חיה 772 | לבנות - סיפורים מחזקים של נשים צדקניות 773 | צניעות למתקדמות 44 | מסילת ישרים 38 | פרשת השבוע 86 | הקלטת סיפורים 71 סולמית. | תא קולי: 055-6747443 | פקס: 15399577715

כפף כפף"ט, האהבה!

למחרת, ראש ישיבת פוניבז' התקשר למורה ואמר שקיבל את השם של מירי לשידוך, לבחור שהוא לקח עליו אחריות שיתחתן עם בחורה רצינית שרוצה בן תורה.

הוא שאל אם היא רוצה בחור שילמד כל החיים והמורה ענתה שזה הרצון שלה!

בס"ד השידוך נסגר ובאירוסין מירי אמרה למורה, אמרת לי שמי שנותן לד' באהבה ד' מחזיר לו בכפל כפליים באהבה. תראי איזה תלמיד חכם קיבלתי.

מספר ימים לפני החתונה מתקשר בעל האולם ואמר שהוא מבטל את החתונה, אמר שהוא לא מארגן עד שמשלמים והכסף מקופת העיר נגמר לנדוניה...

פינו לארגון מחו"ל ששם גבירים שמחתנים את ילדיהם משלמים להוצאות חתונה של משפחה עניה בני תורה מארץ ישראל שמחתנת באותו היום.

לפנות בוקר התקשר העסקן מחו"ל, שאל כמה שאלות ושילם להם את הכסף לאולם.

בנוסף הייתה בחורה ניצולת שואה שנתנה את כל כספה ללימוד תורה ובצוואה כתבה שכל הכסף שנשאר ילך רק לבני תורה. היא ביקשה שביום ההילולה הראשון יתנו את הדירה שלה לחתן וכלה בני תורה שמתחתנים באותו היום ושהחתן והכלה יזכירו את שמה מתחת לחופה.

בס"ד מירי קיבלה את הדירה, דירה מכובדת בבני ברק עם כל הציוד שהיה חסר לחתונה וב"ה נשאר להם כסף להתחיל את החיים. זה היה נס גדול.

בחתונה מירי אמרה למורה, את זוכרת שאם נותנים לד' באהבה ד' משלם כפל כפליים באהבה? ב"ה החיים התחילו בשמחה.

הם זכו בילדים ובעלה עשה סיום הש"ס, ב"ה הייתה שמחה גדולה. בעלה קיבל משרה בישיבה וכך הוא עלה ולמד במסירות נפש.

לפני 3 חצי שנים היא התקשרה למורה ואמרה, מזל-טוב נולד לי עוד בן ואני רוצה לעשות עוד משהו לד'. ב"ה יש לי בית עם בעל מקסים, ילדים מקסימים, אבל יש עכשיו כל כך הרבה פיגועים, סיפורים מפחידים... אני רוצה לקחת קבלה לעם ישראל...

הייתה עוד פעם תקופה של פיגועים, ערבי תכנן פיגוע בישיבה... מירי התקשרה למורה שלה ואמרה בבכיות שהמטרה התקשרה אליה שבעלה נפצע בפיגוע קשה באוטובוס והוא בדרך לבית חולים.

הן הגיעו לבית חולים בעלה היה בחדר ניתוח, עברו 4 שעות והרופאים יצאו.

הם אמרו, גברת קיבלת את בעלך במתנה פעמיים. בנינו גילינו דבר מפחיד מאוד, נמצא גידול ענק במקום שלא מרגישים ואם היו עולים על זה עוד כמה ימים זה היה כבר מידי מאוחר... פעמיים קיבלת את בעלך במתנה.

אישה מספרת שהציעו לה עבודה בסמינר בבני ברק. כשהיא באה לראיון היא ראתה מחוץ לחדר המנהלת בחורה שיושבת ובוכה בכיות נוראיות.

הציעו לה לבוא ללמד למחרת ושוב ראתה את אותה התמונה. המורה חשבה לעצמה, מאתמול הבחורה יושבת ובוכה?

אחרי הלימודים היא נכנסה לחדר המנהלת ואמרה לה שמאוד נהנתה מהבנות ושאלה, מה עם הבחורה שיושבת בחוץ? המנהלת אמרה לה, מה את לא רואה? היא רוצה להיכנס לסמינר ולא קיבלנו אותה.

המורה ענתה לה, סליחה שאני מתערבת, אבל אפשר לדעת למה? המנהלת אמרה, מה לא ראית איך היא לבושה? היא מתאימה לסמינר שלנו? והיא ענתה, לא! ראיתי רק דמעות!

המנהלת שאלה, את יכולה לקחת אחריות? המורה אמרה שהיא תשתדל לעשות הכל בשביל שהיא תתאים לסמינר. המנהלת קראה לבת ואמרה לה את זה והיא אמרה שהיא מוכנה לקבל על עצמה את התקנות ולעשות את השינויים. היא עברה הרבה בחיים, ההורים שלה נפרדו, כל הילדים הלכו למשפחות והיא נשארה עם האמא.

האמא הדרדרה מאוד בצניעות והייתה מהקורבנות הראשונים של הטכנולוגיה והיא הסתובבה איתה במקומות לא ראויים, אבל הנשמה של מירי חיפשה עד שהיא חזרה לבני ברק, לדודים שלה.

הבנות דודות למדו בסמינר ומירי גם רצתה ללמוד איתן. כשנכנסה לסמינר היא הייתה כבר בכיתה י"ב ועשתה מהפך ענק! בלימודים ובצניעות.

השנה הסתיימה והיא יצאה לעבוד, לא היה לה כסף להמשיך בלימודים.

המנהלת המשיכה להזמין אותה בכל פעם שהייתה פעילות בסמינר.

יום אחד הייתה פעילות בנושא: מה מביא קרבה לד'? המורה דיברה בסיום הפעילות על פסוק משיר השירים: "...עלי אהבה" שהרד"ק אומר שמי שעובד את ד' מאהבה הוא משמח את ד' וד' משלם לו כפליים באהבה.

מירי הגיעה אל המורה עם שקית ענקית ואמרה, אני נותנת לד' באהבה את כל הבגדים הלא צנועים שלי ואת כל המכשירים הלא כשרים ובכתי...

היא עבדה קשה על כל קניה, לא היה מי שיעזור לה... היא רצתה לשרוף את מה שהביאה ואמרה: אני רוצה להתחתן עם בחור ירא שמיים, בן תורה. אני רוצה בית של תורה והמורה אמרה לה, אני בטוחה שזה יתקיים.

בלגיה	קנדה	אנגליה	ארה"ב	ישראל	עברית
3235003471	14387711005	443303502640	19299468555	0733834050-2448-#52	
3235003472	14387711006	443303502641	19299468566	0733832581-9	אנגלית
3235003473	14387711007	443303502642	19299468575	0733833118-9	אדיש
3235003476	14387711009	צרפתית		0733833113-9	רוסית
מקסיקו	אוסטריה	שווייץ	אוסטרליה	עברית	ספרדית
525590204941	43720778878	41445510112	61390201591	0733833886-9	
	43720778881	41445510113	61390201592	0733833119-9	צרפתית
525590204944	43720778882	41445510114	61390201593		
מקסיקו	אוסטריה	שווייץ	אוסטרליה	עברית	ספרדית
541152734054	43720778882	41445510114	61390201593	27872348031	27872348032
מקסיקו	אוסטריה	שווייץ	אוסטרליה	עברית	ספרדית
541152734054	43720778882	41445510114	61390201593	27872348031	27872348032

יש דרך, צאו מזה.

מנסה שוב ושוב להתקדם
ונתקע במחסום פחד כובל
שמונע ממנו לממש יכולות,
להאמין בעצמו, **לפרוץ דרך.**

זה לא הוא!!!

**מחקרים מוכיחים
כי קיבעון מחשבתי הינו הגורם העיקרי
לקשיים רגשיים ותפקודיים בילדים.**

**יהודית יעקבזון מאמנת אישית לשינוי תודעתי
מפתחת שיטת "הילד הטוב שבי" במכון ייחודי משנה תפיסה:**

"תלמונים" מעטפת מקצועית לשינוי תודעתי ושחרור חסמים פנימיים,
באמצעות אימון נירופידיבק וליווי מקיף בכלים מגוונים.
והנה הוא עולה על הדרך, נהנה מילדות מתוקה ובונה בסיס יציב לעתיד.

אבחונים מקיפים > בדיקת התאמה > בניית תוכנית טיפול אישית > חבילת טיפולי נירוי פידבק > פגישות משוב
> הדרכה הורית > פגישת סיכום > טיפולי שימור + חבילת בנוסים מקצועיים בשווי מאות שקלים.

התכנס להצלחה
תלמונים

מרכז תלמונים - סוללים דרך לשינוי תודעתי פנימי במעטפת אבחון ואימון

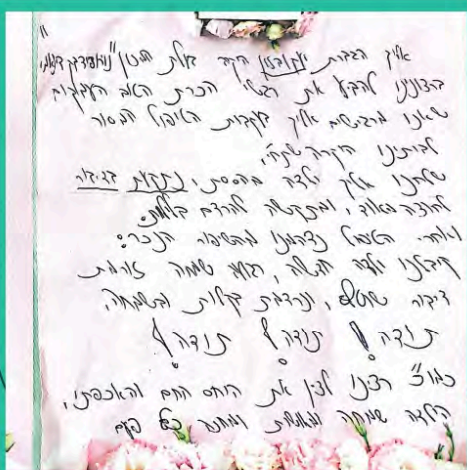
03.6197737

**התקשרו עכשיו לקבוע
פגישת התאמה >>>**

כתובת: חזון-איש 54 כניסה ב' בני ברק | office@talmonim.com | talmonim.com

קבעו מחשבת | קשיים בטיפול פרטי | התמודדות נקודתית | מאתגרי קשב וריכוז | חרדות ואובססיות | בעיות חברתיות | בעיות נירולוגיות

עדות מרגשת מהשטח

**שלחנו אליך ילדה מהססת, נתקעת
בדיבור, לחוצה מאד, ומתקשה להרדם בלילות.
ואחרי הטיפול דהמנו מהשיפור הניכר:
קיבלנו ילדה חדשה, רגועה, שמחה וזורמת,
דיבור שוטף ונרדמת בקלות ובשמחה,
תודה! תודה! תודה!**

**כמו"כ רצינו לצין את היחס החם
והאכפתי, הילדה שמחה ומאושרת ומחכה כל
פעם מחדש ללכת לטיפול...
במהלך הטיפול התעסוקה היתה מגוונת מאד
ומעניינת. תודה על הכל...
משפ' ט.**

**זה קורה בבתים הכי טובים, זה קורה גם בבית שלך...
סיפור ההצלחה הבא הוא של הילד שלך, את סללת אותו.
בניית לו בסיס יציב לחיים
לשמיעת סיפורים נוספים התקשרי. 03.6197737**

נפגשנו כאן על צומת דרכים:

**ילד קטן שלא מוצא את הדרך לתלם
אמא שרוצה לתת למענו את כל ליבה
ומעטפת מקצועית מבית "תלמונים"
שהציעה בס"ד מאות ילדים להצלחה.**

מי רוצה זריקת מוטיבציה?

כשחתולה שחורה קפצה פתאום על חיים לילה אחד, הוא כל כך נבהל, עד כדי כך שהחלומות שלו החלו להתמלא ביצורים מפחידים. בבוקר הוא היה עייף ומסויט, הריכוז היה ממנו והלאה, הציונים ירדו, והחברים החלו להתרחק ממנו. חיים הפך למתוסכל, מריר ומותש מהחיים. הטראומה קיבעה לו תפיסות עולם מלחיצות, וכך הוא מוצא את עצמו תקוע בדרך ללא מוצא, מתוסכל כולו.

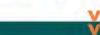
השילוב המוצח בינו לבין שיחות הקאצ'ינג המקדמות, לבין חוויות הנירופידבק משכו את ליבם של הוריו. כך הם הגיעו למכון 'תלמונים'. המסע של חיים חזרה לארץ החיים החל. חוויות הנירופידבק במקביל לשיחות האימון המחדקות, הצליחו להחזיר אותו לאט ובטוח לתלם. הוא קיבל בשיחות זריקות מוטיבציה והעצמה, והתקדם בצעדים מרגשים בכל מפגש מחדש.

הוריו של חיים מסכמים בסיפוק: "הטראומה של חיים הייתה סבל מרוכז. מהרגע שנחשפנו ל'תלמונים', לשילוב שיחות הקאצ'ינג שמאמנות את הילד לחיים, אנחנו מרגישים שקיבלנו את הילד שלנו במתנה!"
אף אחד לא אוהב חושך, אבל את חיים החושך כבר לא מפחיד. הוא יודע שהפנס של 'תלמונים' ימשיך להאיר לו כל פינה.

דרך חיים:

כלים מעשניים משני חיים לכל אמא. האמון שלנו כהורים בשינוי שהילד יכול לעשות הוא כמו חמצן עבורו. כשהשדר שעובר הוא עידוד ואמונה בדרך שהוא יכול לעשות, אוטומטית הוא מתחזק ומקבל את הכח הקריטי אותו הוא צריך בתקופה המאתגרת אותה הוא חווה.

אם אתם רוצים ללכת בדרך הזו

התחלנו להצטרף

להרשמה לכנס התקשרי עכשיו

03.6197737

מרכז תלמונים - סוללים דרך לשינוי תודעתי פנימי במעטפת אבחון ואימון

נירופידבק | אבחונים | טיפולים משלימים | פגישות מעקב וייעוץ | טיפול שימור | מעטפת ובניית מסלולים מותאמים אישית | הדרכות הורים ועוד

ע ד כ ו

אירועים בקהילה

אלף-אלפי קילומטרים בימי-קדם. ולא דורשים מאתנו יותר מאשר לעמוד על הקרקע, ולהתייצב על בסיס איתן, ולעשות רק מה שביכולתנו.

בימינו, זו אחת המשימות החיוניות ביותר, וכלל לא פשוט להשיגה. האדם צריך ללמד את עצמו 'לעמוד על הקרקע', ולא לרחף באוויר במחשבות ובמשימות שאינן שייכות לו, שאינן עומדות במדרגתו, וממילא אין הוא מחויב כלל להתעסק בהן. הנשמה הטהורה שנבראה בכל יהודי רוצה ושואפת לעשות רצון קונה. ברם, לא תמיד יודע בעל-הנשמה הזו מה היא הדרך המתאימה לו, ולכישוריו, כדי לעבוד את בוראו.

הרצון יכול להיות בשיאו, השאיפה והחשק עוברים כל גבול, אבל דא-עקא; מי שאינו יודע את מקומו, ונוקט בפעולות שאינן מתאימות לו, ובמילים אחרות: מטפס גבוה מדי, לעולם לא יגיע לידי סיפוק ומנוחת הנפש. מי שמתמקד בדברים שאינם שייכים לו, גם אם כוונתו היא הכי-טובה, לא ירווה נחת מעצמו. בכל הנושאים הללו עוסק הספר החדש.

בספר מובאת עדותו של הגאון רבי מרדכי צוקרמן זצ"ל, תלמידו של החפץ חיים, שאמר:

החפץ חיים היה אומר לנו כמה וכמה פעמים, שיש אנשים הלוקחים על עצמם משימות שאינן מתאימות להם. ותדעו לכם, אמר הח"ח, שהחיוב היחיד שאני מכיר, ופועל לפיו, הוא 'ועתה ישראל מה ה' אלוךך שואל מעמך'.

הח"ח היה שם דגש חזק על המילה הראשונה 'ועתה', ועל המילה האחרונה 'מעמך'. דהיינו, אדם צריך לחשוב רק מה החיוב המוטל עליו 'עתה', לפי דרגתו ומצבו; וגם שיתקיים בדברים אלה 'מעמך', שהקב"ה דורש את הדברים הללו ממך, ולא מאדם אחר! וכל אחד צריך לדעת מה ה' דורש ממנו, ולא מְשַׁכְּנו-לספסל, או משכנו בבנין המגורים.

מהרב אברהם-צבי נשרי שמענו עוד אימרה של הח"ח בסגנון דומה על הפסוק (שמות, ג' ה') 'כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא'. דהיינו, אל תחפש מקומות וזמנים אחרים, ואל תגיד שאם היית בעל-כשרון ההצלחה היתה מאירה לך פנים יותר. בשום אופן לא. המקום אשר אתה עומד

בקרוּב: יצירה נוספת על סדר פרשיות השבוע - שתיקרא 'אֶהְבֶּתְּ אוֹתָנוּ' - מתוך דבריו של מרן הגר"י זילברשטיין

הספר, המכיל כ-900 עמוד, שנכתב ע"י הרב משה מיכאל צורן, יהיה הראשון מתוך 2 כרכים, ויתמקד באהבת ה' לעמו ישראל, ובתוצאה הנגזרת מכך שגם אדם שחָטָא ופָּשַׁע, יכול תמיד לשוב לאביו שבשמים, שאינו תובע ממנו יותר ממה שהוא מסוגל

בקרוּב תופיע ותצא לאור בעז"ה יצירה נוספת - ששמה 'אהבת אוֹתָנוּ' - מדברי המרא דאתרא מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין. הספר, שיהיה הראשון מבין 2 כרכים, בנוי על פי סדר פרשיות התורה, והכרך הראשון יכיל את ספרי בראשית-שמות-ויקרא.

כאמור, שם הספר יהיה 'אהבת אוֹתָנוּ', והוא אכן יתמקד באהבת השי"ת לעמו ישראל, כשהתוצאה שכל יהודי צריך להסיק מכך היא, שלעולם אסור להתיימש, וגם מי שחטא ופשע יכול תמיד-תמיד לשוב לחיקו של אביו שבשמים, שבכל מקרה איננו תובע ממנו אף פעם לעשות יותר ממה שהוא מסוגל.

בספר הנוכחי, שנכתב ע"י הרב משה מיכאל צורן, מוקדשים קטעים רבים לנושא זה, מתוך דבריו של מרן הגר"י זילברשטיין, המוכיחים בראיות מוצקות את הכלל היסודי שאין אדם נתבע על דברים שהם גבוהים ממה שהוא מסוגל להשיג, שהרי אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו.

ברוב אהבתו העניק לנו השי"ת את התורה, כדי שְׁנִהְיֶה בה מתוך שמחה וחדוה, ונמצא בה את כל מה שאיוותה נפשנו. ואם לא הגענו ללימוד מתוך שמחה, אות ברור הוא שלא צעדנו במסילה המתאימה. לפני שמתחיל הלומד בלימודו הוא צריך לדעת שכל מילימטר של התקדמות רוחנית בימינו, שווה כמו

עליו, הוא-הוא אדמת קודש, ואל תלך לרעות בשדות זרים. והם-הם הדברים שאמרנו.

כל בן-תורה העומד על דעתו, ומגיע לאיזושהי דרגה בלימודו ובעבודת-השם, צריך לעצור ולבחון את עצמו מה מתאים לו, ומה לא. ואם הוא אינו יכול לבחון בעצמו את עצמו, שיבקש מרבו שידריכנו בנתיבות החוכמה, כדי שלא ירעה בשדות זרים.

עד כמה שהמושג 'לרעות בשדות זרים' נחשב אצלנו כדבר פסול וחמור, גם מי שלא רועה את עצמו בשדה הנכונה, וקופץ לשדות שאינן שייכות לו, ולמושגים שאינם בהשגתו, נחשב כרועה בשדות זרים. כי השדה הזו, זרה לו. ומי שנמצא במקום הלא-

מתאים לו, מנוחת הדעת ממנו והלאה, ולעולם הוא לא יצליח להגיע לסיפוק נפשי, ולשמחה. האושר יהיה ממנו והלאה.

ואם הדברים היו נכונים בכל דור, בתקופתנו רבת-הנסיגות על אחת כמה וכמה. באווירת הלחץ בה אנחנו נתונים, צריך להתפלל בכוונה גדולה שהקב"ה יציל 'נפש מבהלה', ויביא אותנו לרוגע.

ב'אהבת אותנו' יודגש חזר-והדגש, שכל דור והצרכים שלו, כל דור והפתרונות שלו. חובה עלינו לדעת שאין להקיש מדור לדור, ואין ללמוד מהעצות שניתנו בדורות שעברו, לעצות ולהדרכות הצריכות להינתן בתקופה כשלנו.

המחשנו בספר שאחד המאפיינים המובהקים לדור שלנו הוא - כידוע - הלחץ אשר החיים לוחצים אותנו. וכשאמרנו 'החיים' התכוונו גם לחיי השגרה היומיומיים. כן, גם הם לוחצים. כי אנחנו נלחצים כיום לא רק בעונת-שירוקי-הילדים, וגם לא רק בתקופת החיפוש אחר המוסדות החינוכיים המתאימים לילדינו. חיי השגרה,

כמות-שהם, הפכו להיות לחוצים ומטרידים. ולכן, גם התביעה שתובעים אותנו אינה דומה לזו של הדורות הקודמים. אם נדע זאת, נילחץ פחות, וכל עבודתנו, עבודת הקודש, תהיה יותר נינוחה, וממילא יותר ממוצתה.

אחד היסודות הכי-הכי חשובים בדרכו של כל בן-עליה, עוד לפני הכל, הוא, לדעת שכל יהודי הוא עולם שלם בפני עצמו, עם מטלות ומשימות שנבחרו עבורו מן השמים, ואין הוא צריך להסתכל או לפזול אל הזולת. כי מה שמוטל על חבְרִי-לספסל-בית המדרש, לא מוטל עליי, ואת מה שאני יכול ומצווה לעשות - אף אחד אחר, מבלעדיי, לא יצליח למלא.

וכיון שלכל אחד ואחד יש דרך משלו בעבודת השם, אין טעם אפילו לפרט דוגמאות בענין זה. יש מי שבאמת מסוגל לשבת וללמוד כל העת בהתמדה רבתי מבלי להרים ראשו מהגמרא; יש מי שכוחו הטבוע בבריאתו הוא לחזק אחרים ע"י כתיבה; יש מי שכוחו בפיו, וכיוצא-באלה אינספור דוגמאות. לכל אחד כזה דרך-עבודה משלו, והמאמצים שהוא צריך להשקיע שונים ממאמציו של מי שיושב לצדו.

ולמרות הכל - אם נבדוק את מצבם של עובדי השם בעת הזו, נגלה שלמרות כל הקשיים והגזירות הניחתות עליהם, למרות המצב הכלכלי הנורא, המציק כל-כך ללומדי התורה, ועל-אף כל המוקשים והמכשולים הניצבים בדרכם, הם מתגברים על הכל, מקבלים את היסורים באהבה גמורה, מעמידים בתים לתורה וליראה, מחנכים את צאצאיהם לקדושה ולטהרה, ומוסרים נפש ללימוד, על כל המשתמע מכך. וזו בדיוק הסיבה שהשי"ת אוהב אותנו.

מלבד מאות הסיפורים החדשים של מרן הגר"י זילברשטיין, מכיל הספר תמיכה הכי-מעשית בנופלים ובנשברים, שלא עמדו במשא-הדרך העולה בית ה', ומוֹרָה להם את המשעול הסלול, באמצעותו יתחדשו ויתרענונו בכוחות מחודשים. כמו-כן, קטעים רבים עוסקים בתיאור עבודת-השם בשמחה

פיהם בטענות-ומענות, אלא המשיכו לשבח את בוראם, להללו ולפארו, והעינייים שנגזרו עליהם רק הוסיפו נאמנות לנאמנותם.
כל התובנות הנ"ל באות לידי ביטוי בספר החדש, שכאמור ייצא לאור בקרוב.

‘המתאחדת בתורתך’ - גליון המכיל חידושי תורה של ת"ח ברמת אלחנן - מכל הגילאים

הגיליון פעל בס"ד את פעולתו ו'איחד'
באמצעות לימוד התורה את כל תושבי
השכונה, והיה לשיחת היום בין כל הת"ח

חדש בקהילת רמת אלחנן: מדי תקופה מופיע ויוצא לאור גיליון ‘המתאחדת בתורתך’, המכיל חידושי תורה של הת"ח בשכונה. הגיליון כשמו כן הוא ומשמש ככלי-מבטא לאחדות המיוחדת של רבני השכונה ואברכיה, תלמידי חכמים ידועי-שם עם אברכי-כוללים צורבי דרבנן.

חובשי בית המדרש יודעים שחברה מאוחדת נוצרת רק בקרב בני תורה. לאחדות אין קיום אלא על ידי התורה. ולכן אפשר לראות את בני התורה בכל הגילאים נושאים-ונותנים יחד בסוגיות תורניות והלכתיות עם ת"ח המבוגרים מהם בעשרות שנים, והכל מתוך ריתחא דאורייתא וחדוותא דשמעתתא כדרכה של תורה. כי התורה - תורה אחת היא, ואין כמוה לאחד לבבות.

גיליון ‘המתאחדת בתורתך’ הופיע לשמחת הלומדים ותושבי השכונה, לפני חג הפסח ועסק בענייני הפסח; לפני חג השבועות הכילה החוברת חבורות בענייני יו"ט ותלמוד תורה.

בראש הדברים נדפסו חידושי תורה מרבינו המרא דאתרא שליט"א שהעניק את ברכתו הנלהבת לקונטרס, וכלשונו ש'אין דבר שיכול להיות יותר טוב מזה'. כמו-כן הופיעו דברים מיוחדים מראש הישיבה הגאון רבי מנחם צבי ברלין שליט"א.

כל המעיינים בגיליונות אלו התפעלו מאוד מההיקף הגדול של ה'חבורות', שנכתבו כאמור ע"י תלמידי חכמים מכל הגילאים, דבר שיש בו קידוש ה'. המו"לים מציינים שהיה דבר-פלא שכמעט ולא כתבו שנים על סוגיא אחת, בלי שום תיאום.

הגיליון פעל בס"ד את פעולתו ו'איחד' בתורה את כל תושבי השכונה, שכונה של תורה, והיה לנושא היום בין הת"ח בשכונה, וכפי שציינו הכותבים בגיליונות שבמשך תקופה ארוכה לאחר הוצאת הגיליון עדיין ניגשו אליהם לברר או להעיר על דברי

התקופה - סוערת; הימים - גועשים ורוגשים. כמעט מדי יום מגיעות בשורות לא-טובות משדה הקרב. כל-כך הרבה אנשים מתאבלים על קרוביהם וידידיהם שנפלו או נשבו, ואנחנו - אנה אנו באים?

ואם נפשם של המבוגרים נסערת מרוב פחד ואימה, מה יגידו צעירי הצאן, הסופגים את אימי-המלחמה ויתר המרעין-בישין אל קרבם, וליבם אינו יודע מנוחה?

ובכל זאת, הקב"ה ברא אותנו בדור שכזה, ובתקופה שבה מתעצמים הנסיונות וגואים, כך שצריך להיות ברור שבמקביל ניתנו לנו כל הכוחות ואיתני-הנפש על-מנת שנוכל לעמוד בפני כל התרחישים.

זה ברור למעלה מכל ספק. ומדובר באחד מיסודות האמונה הפשוטים ביותר. אם הקב"ה הביא את הנסיון, את הקשיים ואת מעקשי-הדרך, הוא העניק לנו יחד עם זאת גם את היכולת המוחלטת לעמוד ולהתייצב איתנים וחזקים מול כל הקשיים. נ-ק-ו-ד-ה.

כך שאף אחד מאתנו אינו יכול ואינו מוֹרֶשֶׁה 'להתקפל' מפני הנסיונות המתחדשים עלינו מדי יום ביומו, ולומר 'אינני יכול כבר', או 'הקשיים הללו הם מעבר לכוחי, מַעֲבָר לְמָה שאני מסוגל'. אין דבר כזה.

ומי שנופל - מפיל את עצמו! ואין לו לבוא בטענות לאף אחד! רק אל עצמו! ברם, הספר הנוכחי יעניק לו כלים של ממש כיצד להתגבר על כל המשברים והנסיונות, ולהתעצם בגבורת-הנפש, זו הנפש שנחצבה בו בהר-סיני.

כל-כולו של ספר זה, הינו עידוד ותמיכה הכי-מעשית בנופלים ובנשברים, שלא עמדו במשא-הדרך העולה בית ה', ומוֹרֶה להם את המשעול הסלול, באמצעותו יתחדשו ויתרעננו בכוחות מחודשים.

בספר הושקעו מאמצים רבים בכל התחומים, הן בתוכן והן בצורה החזותית. (ואגב, העיסוקים בכל מה שקשור לספר, מנעו מאתנו להוציא ב-3 החודשים האחרונים את 'קול ברמה').

הדברים נכתבו בשפה קלה המתאימה לכל נפש, ולמותר לציין שגם לדרך זה צורפו מאות סיפורים ועובדות חדשות שלא פורסמו עדיין שסופרו ע"י מרן הגר"י זילברשטיין בשנים האחרונות, ושולבו גם באירועי האקטואליה שהיו בשנים אלו, כולל המלחמה האחרונה וספיחיה.

בין דפי הספר 'אהבת אותנו', נוכל למצוא סיפורי-מופת על יהודים נאמנים לבוראם שהתגברו על נחשולי-ענק שאיימו להטביעם, ועמדו כצור-איתן בפני אירועי-סֶכָּל ומכאוב, ולא רק שלא פתחו את

יותר, כשהמוטו שליווה את בין הזמנים היה 'והיו רגלי מוליכות אותי לבית המדרש'.

בני הישיבות ברמת אלחנן הוכיחו שמקומם הוא אכן בבית המדרש, ולמרות כל ה'הנאות' שהרחוב מציע, בפרט בימים אלו של סוף השנה - ימי הקיץ, רגליהם הוליכו אותם לבית המדרש, כפשוטו.

האווירה בכניסה לבית הכנסת, עם המודעות הצבעונית והמושכות, עם הקריא ה-של-חיבה לכל אחד ואחד מבני הישיבות להמשיך את השטייגען גם בימי בין הזמנים, עשו את שלהן.

הבחורים קיבלו לביתם כל אחד באופן אישי פנקס ישיבת בין הזמנים והזמנה אישית לבוא ולחבוש את ספסלי בית המדרש בדיבוק חברים. הבחורים השקדנים נענו ומילאו את בית המדרש מפה לפה.

והפעם לרגל בין הזמנים מנחם-אב שסדר היום משתנה מיום ליום וממשפחה למשפחה, ניתנה האפשרות להשתתף בישיבת בין הזמנים בכל שעות היום מ-10 בבוקר ועד 12 בלילה, בבית מדרש ממוזג.

כבר ביום הראשון של בין הזמנים, כשבית המדרש היה מלא עד אפס מקום, וקול התורה העצום הדהד בכל הסביבה, ביקר במקום תלמיד חכם, ולרוב התרגשותו מהמחזה לקח על עצמו נציב יום בישיבת בין הזמנים, והתבטא שנדיר לראות בית מדרש כ"כ מלא בימי בין הזמנים. גם תושבי השכונה הוזמנו להשתתף יחד עם בחורי החמד בלימודם, לריתחא דאורייתא וחדוותא דשמעתתא, וליהנות מהמראה הגדול והמלבב הזה.

אשריך רמת אלחנן שקול התורה נשמע כך בעוז; אשריך שלמרות כל הכל-ההבלים שברחוב - מכירים כך את האמת, ובחוריך יודעים להשקיע בדבר הנכון באמת, כי טוב סחרה מכל סחורה.

תורתם. בחודש אב היה חידוש נוסף בהוצאת הגיליון, והוא יצא לאור בשיתוף איגוד בני הישיבות, במהדורת כיס, ובו שאלות והערות בענייני תפילה וברכות, שהתאימו לימי בין הזמנים, בהם בני התורה מחליפים כוח וממלאים את בתי המדרשות בכל אתר ואתר, או בלכתם בדרך. בגיליון גם נכתבו חידות מיוחדות מענייני תפילה וברכות, ובראשן חידות מרבינו המרא דאתרא שליט"א. האיגוד אף הוא נרתם להגדיל תורה ולהאדירה ומקיים הגרלות על סכומי כסף נכבדים בין הבחורים המשתתפים בכתובת תשובות ופתרונות.

הגיליון הובא לפני רבינו שליט"א שהתפעל מאוד מהרעיון, והביע את התועלת הגדולה שיש בכך, כשהדברים באים באופן

של שאלות ותשובות הגורמות לגירוי השכל. מרן הרב שליט"א הקדיש זמן רב לעבור על כל השאלות והחידות, ופלפל בהם עם מקורביו. יש להודות לעורכים וליוזמים על הפרויקט החדשני, הנוסף אהבת תורה אצל כל מעיניו.

פעילות נרחבת של ישיבת בין הזמנים בחודש אב תחת המוטו 'והיו רגלי מוליכות אותי לבית המדרש'. אשריך רמת אלחנן!

בבין הזמנים האחרון התקיימה שוב בביהכנ"ס המרכזי ישיבת בין הזמנים, מטעם איגוד בני הישיבות של רמת אלחנן, אבל דומה שהפעילות הפעם היתה עוצמתית הרבה

אי אפשר שלא להתרגש מהתמונה שלפנינו, בה רואים את הבנים והחתנים לבית משפחת רובינשטיין, ואבי-המשפחה - רבי משה שליט"א - בראשם, יושבים ומתפללים בדברי תורה בעיצומה של חתונת הבת הצעירה שנערכה בשבוע שעבר. טוב, לא ממש 'בעיצומה של החתונה', אלא בפרק-הזמן עד שיצאו החתן והכלה מחדר-הייחוד. מדובר, הרי, בזמן שבו 'אין הרבה מה לעשות', רק ללחוץ את ידיהם של האורחים המגיעים. יושבים להם אפוא בני המשפחה, ועוסקים ב'חבורה' בסוגיה חמורה בש"ס, 'חבורה' הנאמרת במשפחה כל מוצש"ק. כמה אהבת-תורה אפשר לשאוב מתמונה שכזו! תמונה המתאימה במיוחד למכובדנו רבי משה, אותו אי-אפשר לתפוס לעולם במצב של חוסר-מעש, אלא תמיד עסוק בלימוד, גם בשעות בלתי-קונבנציונליות. תמונה זו ראוייה לחיקוי! מזל טוב!

החדש), והנוכחים עונים 'אמן', ודמעות בעיניהם.

- לקראת סיום השיחה הזמין הגרי"מ שכטר את רבינו לביקור מיוחד בקהילה, להשפיע ולחזק את האברכים ובני הישיבות בתורה ויר"ש.

- שני גדולי התורה נפרדו זה מזה בברכות ואיחולים שיזכה כל אחד להאריך ימים ושנים על ממלכתו, מתוך בריאות גופא ונהורא מעליא.

- על מפגש נוסף דווח ב'דברי חמד', כשהפעם היה מדובר בראש ישיבת מיר וחבר מועצה"ת הגאון רבי אליעזר יהודה פינקל, שהגיע למעונו של מרן רבינו ברמת-חן. בישיבת מיר עוסקים בימים אלה בהוצאה-לאור של ספר מונומנטלי על תולדותיו וארחות-חייו של מרן רבי אליעזר יהודה פינקל זצ"ל, ראש ישיבת מיר, והנכד - ראש הישיבה שליט"א - בא לשמוע רשמים ועובדות מפי הרב על מרן הגרא"י זצ"ל, המופיעים בספרים 'עלינו לשבח' ו'ברכי נפשי'.

- בתום המפגש ליווה רבינו את ראש הישיבה עד צאתו מן הבית.

- בחודש מנחם-אב נפטרה אימו של מכובדנו הרב יהודה בלוק, ובימי השבעה סיפר הבן שאימו ע"ה היא דור אחר דור לרבה הראשי של העיר טולידו בספרד, בימי האינקוויזיציה, שמסר את נפשו על קידוש השם. גם

בתמונה למעלה: ראש ישיבת מיר הגאון רבי אליעזר יהודה פינקל בחדרו של מרן הרב שליט"א; בתמונה למטה: הרב מלווה את אורחו עד היציאה

מרן הגרי"י זילברשטיין עם חבר-הילדות שלו, הגאון רבי יעקב מאיר שכטר

- הקשר העז שנוצר בין רבינו להגרי"מ שכטר בילדותם, היה מיוחד במינו, כאשר כבר משחר ילדותם היה ניכר עליהם כי עדיים לגדלות, ושניהם עסקו יחדיו בלימוד תורה בעיון רב. במהלך השנים המשיך כל אחד את דרכו ומסלול חייו עד ששניהם צמחו והפכו לגדולי ישראל היושבים ראשונה במלכות. מאז ועד עתה, חלפו כ-80 שנה, שבמהלכן לא נפגשו יחדיו.

- כאשר נודע לרבינו כי ידדו ורעו משכבר הימים, הגרי"מ שכטר, צפוי להשתתף בעצרת, התרגש מאוד, וביקש להשיג פרי חדש כדי לברך 'שהחינו' על השמחה הגדולה שתהיה לו, בראיית פני הגרי"מ שכטר. הרב שליט"א הסביר, שלמרות שמדובר בתשעת הימים, בהם אסור לברך שהחינו, מכל-מקום אם המדובר ב'מצוה עוברת', כבר פסק המשנ"ב שאפשר לברך שהחינו.

- ואכן גם הגרי"מ שכטר כששמע שרבינו צפוי להשתתף בעצרת, התרגש מאוד, ודיבר על כך ברכבו עם נכדיו ומשמשיו, וסיפר להם שכבר שנים רבות לא זכה לפגוש את חברו הטוב, צמח אף הוא לאחד מגדולי הדור.

- ואכן, שני גדולי התורה נועדו בצד האולם, ושוחחו בחמימות רבה, וההתרגשות היתה ניכרת על פניהם במפגש ההיסטורי לאחר 80 שנה. רגע מיוחד היה, כאשר מפי רבינו נאמרה לפתע הברכה 'ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה' (כשהרב הוציא את הפרי

הלילה. אביה נזעק שוב אל הרב, שאמר לומר לכלה שהוא מבטיח שלא תהיינה אזעקות בכל שעות הלילה. החתונה התקיימה ביום חמישי בלילה, בשבוע השני למלחמה באירן.

- ומי שזוכר, היו אלו 36 השעות היחידות במלחמה ההיא - מיום חמישי בבוקר עד יום ששי בצהריים - שלא נשמעה בחן אזעקה! ויהי לפלא!

- בשולי עצרת הענק בנושא גיוס בני הישיבות שנערכה ב'מעלה החמישה' בראש ות מרן ורבנן גדולי האדמו"רים שליט"א, היה אירוע שגרף אחריו התרגשות כבירה של שניים מגדולי התורה שהזדמנו לכינוס. היו אלה מרן הגרי"י זילברשטיין, והמשפיע הנודע הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר, מגדולי רבני 'ברסלב', אשר ישבו בסמיכות זה לזה, ואף נשאו נאומים חוצבי להבות אש במהלך העצרת.

- שני גדולי התורה, כך דווח ב'דברי חמד', למדו יחדיו בישיבה לצעירים של חסידות סלונים בירושלים, אצל כ"ק בעל ה'נתיבות שלום' מסלונים זצ"ל. בשנים ההן רצה האדמו"ר רבי שלום נח ברוזבסקי זצ"ל להקים ישיבה לצעירים, ולצורך כך לקח מכל תלמודי התורה בירושלים את המצוינים שבמצוינים, ועמם פתח את הישיבה. בין המצוינים ההם היו הגרי"מ שכטר, מרן רבינו שליט"א (שלמד אז בת"ת 'עץ חיים'), וכן הגאון רבי משה הלברשטאם זצ"ל, והגה"צ רבי נפתלי צבי הלברשטאם מבאבוב זצ"ל (לימים האדמו"ר מבאבוב), ועוד.

אימי ע"ה, סיפר הרב בלוך, התמסרה מאוד לענייני עזרה לזולת, וניצלה את התמחויותיה הרפואיות בנ תינת עזרה חנים אין כסף. השי"ת שילם לה מידה

הרב יהודה בלוך מלווה את מרן הרב בסיוור-העירוב ביום ששי

כנגד מידה, בבריות הגוף, והיא תפקדה כראוי עד גיל מבוגר מאוד.

• ואגב, כל סיפור מסירותו של הרב של טולידו נכתב על מגילת-קלף מיוחדת שנשמרה אצל המשפחה עד לדור האחרון, עד שנאבדה באירועי הימים. מיותר יהיה לציין שגם הרב יהודה בלוך, שיבדל לחיים, מגלה מזה עשרות שנים מסירות בלתי-נלאית לכל צרכי מרן הרב שליט"א, הסומך את ידיו עליו בכל העניינים.

• הרב מתתיהו גודלביסקי, הגבאי הנמרץ של המנין-השני בשבת, המתקיים במקלט, ביקש ליידע את הקהל בדבר חשוב. לא פעם קורה, הוא אומר, שמבחינים באותיות בספר התורה שנדבקו זו לזו, ורבים חושבים שהדיו של שתי האותיות נדבק, והספר פסול. לא מזמן קרה אצלנו במנין דבר כזה, מספר הרב גודלביסקי, ומי שהסתכל על שתי האותיות, היה בטוח שהן דבוקות האחת בשניה. אבל לא רציתי להוציא ספר אחר, עד שהדבר ייבדק. קראתי להרב יצחק זאב כהן, והוא ברוב התמחותו הניח ידו על האותיות, והבחין שמדובר בכלוך של אבק שחור שירד מהמזגנים הישיר על האותיות, והביא לרושם מוטעה שכאילו האותיות נדבקו זו לזו. כל מי שנתקל באירוע כזה, צריך לבדוק כנ"ל.

• אסון נורא התרחש בביתו של מיועדנו הרב יהושע אדלשטיין, בנו של יקירנו האהוב הבלתי-נשכח הרב יוסף

אדלשטיין זצ"ל, שהתעורר בבוקר וראה שרעייתו מרת אילה לבית חרל"פ נפטרה בפתע-פתאום במיתת נשיקה. מהסיפורים בימי האבל התברר שהאשה היתה צדקת גמורה, והתמסרה לבעלה שיחי בצורה לא-רגילה. לשמחת לב הכל היא הותירה אחריה בן, משה אדלשטיין שיחי, הלומד בת"ת י"ד אמת בקרית ספר, והוא כשרוני וירא-שמים.

• בשבת שאחרי הפטירה איחל מרן הרב שליט"א שהילד יצמח ויגדל לתפארת, ויהיה לנחמה לכל המשפחה. אי אפשר שלא לציין שהרב יהושע הוא טיפוס שמח מטבעו, ומשוחח עם כל

שלח לחמד על פני המים

אחד התושבים ברמת אלחנן שרעייתו נפטרה לפני כמה שנים, וזכה להינשא בזיווג שני מוצלח מאוד, סיפר לנו כיצד התנהל השידוך בפעם השנייה.

בזמנו עבדתי - במסגרת תפקידי ב'כללית' - באחד מבתי האבות, וכיון שנוכחתי לראות שאנשים באים לבקר את קרוביהם, ונשארים בשבת, השתדלתי לסדר להם מקום-לינה.

פעם הגיעה אשה אחת לבקר את אמה, וגם במקרה זה סידרתי לבת חדר-נוח ללון בו. הדבר חזר על עצמו כמה פעמים, ובכל פעם שהגיעה, ידעה מראש שתסתדר באמצעותי על הצד הטוב ביותר.

לאחר פטירת אשתי הראשונה, הוא מספר, הציעו אותי לאשה, שאמורה להיות רעייתי בזיווג שני. והנה, מיד כששמעה את השם המוצע, התעניינה האם הוא עבד פעם בבית אבות פלוני.

כששמעה את התשובה החיובית, אמרה שהיא אינה צריכה לברר מאומה אודות האיש המדובר, כי היא מכירה היטב את טוב-ליבו, ואפשר לגשת לשידוך...

היתה זו כמובן האשה שהגיעה תמיד לבקר את אמה בבית האבות. למותר לציין שהחיים המשותפים שלנו עוברים עלינו כיום באושר גדול. מסיים האיש.

אדם מתוך שמחה טבעית, ובסבר פנים יפות, אבל ההפתעה הגדולה היתה שהשמחה הזו לא פגה ממנו גם בימים שלאחר האסון. גדולי הת"ח ברמת אלחנן עמדו נפעמים מול גבורת-הנפש של רבי יהושע, וציינו שבצורה כזו השי"ת בוודאי ישלח לו ישועה בקרוב.

• וזה עוד לא הכל. ההפתעה היתה גדולה עוד יותר לראות כיצד הרב יהושע שמח בשמחה שלמה באירועי

המודעה שפורסמה מטעם האיגוד לרגל אירוסיו של אליהו אדלשטיין

אחיו הצעיר, אליהו אדלשטיין, וזו כבר גדלות-נפש אמיתית, המתאימה לְבָרִי-הלבב למשפחת אדלשטיין.

• החתן אליהו נ"י התארס בשעה טובה עב"ג למשפחת הרב משולם קסל מאופקים. הרב קסל הוא המוהל של אופקים, הוא האחראי על העירוב והמקוואות, הוא בוועדה של הסמינר, ומה לא... ונדמה, שאת אליהו שלנו אין באמת צורך להציג.

• המדובר בבחור המסור בלב ונפש לכל צרכי האיגוד והשכונה, ועושה הכל ברוח נדיבה ובנפש חפצה, תופס את מקום אביו זצ"ל בהעמידו את בדקי הבית, ועדיין לא אמרנו את מקצת שבחיו. ייתן השי"ת שהזיווג יעלה יפה והשמחה תשרה במעונם.

• הגאון רבי יהודה אריה דינר, רב מרכז בני ברק, סיפר ששמע ממקורבו של הגאון רבי אביגדור נבנצל מעשה ממנו אפשר ללמוד על חובת

רב מושב ספסופה [משמאל], רבי אליהו קדוש, מקבל את פניו של הגאון רבי יהודה עדס, ראש ישיבת 'קול יעקב', בבואו לפני כמה שנים לנופש במושב

שמירת הלשון. וכך היה המעשה: לפני ארבעים שנה חתם הגר"א שליט"א ערבות ליהודי על סכום של מאה אלף שקלים. כעבור תקופה בהגיע מועד הפירעון, תבע המלווה מרבי אביגדור את הסכום, מאחר שהלווה לא שילם את החוב. הגר"א אמר לרעייתו שמאחר שאצטרך לשלם סכום גדול כל-כך בעקבות החתימה של הערבות, 'נתחיל לצמצם בהוצאות'.

● הרבנית, שלא ידעה כלל מהערבות, ביקשה מבעלה שלא יספר לה מי הוא האיש הלווה, כי אין זה לתועלת. וכך, במשך כמה שנים צמצמו את ההוצאות וחסכו עד שהחזירו את החוב, וכל זאת מבלי שהרבנית יודעת את זהותו של הלווה.

● לאחר 30 שנה פגש הלווה את הרבנית והתנצל בפניה על החוב. הרבנית שלא ידעה שהוא הלווה, לא תפסה באיזה חוב מדובר... מששמע

הפרוטה האחרונה. אפשר ללמוד מכאן הקפדה במצוות, ואם אסור לספר לה"ר, לא מספרים. נקודה.

● סיפר לנו אחד הת"ח בשכונה דבר מופלא. בבין הזמנים שהיתי במושב ספסופה בגליל העליון, ואמרתי לרבו של הישוב, הרב אליהו קדוש,

האיש שהרב לא סיפר לה את שמו, התפעל מאוד, והחזיר להם את כל הסכום. הגאון הרב דינר סיים ואמר: הרבה יותר צריך להתפלא שהרב לא סיפר לרבנית את שמו של הלווה, והיא חסכה בלי לדעת מי לא שילם את חובו, מאשר הסוף-הטוב שהחזיר עד

בשורה טובה: הוקם בית ההוראה 'בירורי חיים' בראשות הגאון רבי חיים שלום סגל

למעלה: הגר"ח"ש סגל עם מרן הגרמ"צ ברגמן לרגל פתיחת בית ההוראה; למטה: עם מרן הרב

יומא טבא לרבנן ומבקשי התורה וההלכה עם הישמע הבשורה המשמחת בפתיחת בית ההוראה 'בירורי חיים' על ידי ידידנו הנכבד מחשובי התלמידי חכמים ברמת אלחנן, הגאון רבי חיים שלום הלוי סגל שליט"א.

הגאון הרב סגל שליט"א מתגורר ברמת אלחנן קרוב לארבעה עשרים, ועוד בהיותו בחור צעיר נמנה על שומעי-לקחו של רבינו מרן המרא דאתרא שליט"א, כשהיה משתתף בשיעורים המפורסמים בביהמ"ד 'דברי שיר' ביום שני. לאחר נישואיו היה נוסע לשיעור בכל שבוע יחד עם המרא דאתרא.

הרב סגל שליט"א הינו ממתפללי מנין הנץ של רבינו המרא דאתרא ומידי פעם אף נושא שיעורי הלכה בפני המתפללים, המתענגים על דברי ההלכה היוצאים מפיו כשהם מאירים כשמש.

רבים מתושבי השכונה יודעים שכל מי ששואל את הגר"ח"ש סגל שאלה הלכתית לא-סטנדרטית, יזכה לקבל לביתו בתוך יום-יומיים תשובה הלכתית בנויה ומסודרת היטב דבר דבור על

אופנו, שתיכנס לסדרת הספרים המפוארת שו"ת 'בירורי חיים', ממנה יצאו עד היום 11 חלקים עבי-כרס, כשבדרך יש כתבי-יד נוספים הממתינים להדפסה. הגר"ח"ש אף חיבר סדרת ספרי הלכה למעשה בשם 'לקט הלכות' ובה 5 כרכים, וכן שו"ת 'גם אני אודך' 5 חלקים.

הגר"ח"ש סגל שליט"א יושב על מדין כבר שנים רבות בבית ההוראה של הגאון רבי יעקב מאיר שטרן שליט"א, מבכירי תלמידיו של מרן בעל השבט הלוי זצ"ל, וזכה ליצוק מים על ידיו, ולהתמחות היטב במלאכת ההוראה.

בימים האחרונים נכנסו רבני בית ההוראה לביתם של גדולי ישראל שליט"א להזמין לשמחת חנוכה בית ההוראה, ובהם גם לרבינו המרא דאתרא שליט"א, שחזיקם ואימצם ועודדם להרבות תורה וטהרה בעם ישראל.

שאני מתגורר ברמת אלחנן. הרב קדוש התלהב, ואמר לי כדברים האלה: אני רוצה לשבח את תושבי השכונה הקדושה הזו, וברצוני ליידע את מרן המרא דאתרא שלכם איזה תושבים הוא מגדל...

● הרב קדוש מספר שכאשר הוא אומר שיעור בין מנחה לערבית, 'שמתי לב שתושבי רמת אלחנן נשארים לשמוע את השיעור, ואינם עוזבים את בית הכנסת'. כידוע הזהירו כמה מגדולי ישראל המפורסמים ביותר את תלמידיהם שכאשר הם מגיעים לביתם בבין הזמנים, ונקלעים לשיעור של רב האומר דברי תורה לבעלי-בתים, שלא יעזבו את בית הכנסת, במחשבה שכדאי יותר ללמוד עוד סוגיה מאשר להאזין לשיעור כזה!

● 'אני רוצה שתמסור למרן הגר"י זילברשטיין שהתושבים שלו נוהגים כך, ונשארים לשמוע את השיעור', אמר הרב קדוש, והמשיך: יש לתושבי רמת אלחנן תכונה נוספת והיא, שכאשר הם מגיעים לנופש הם ניגשים אליי כדי לומר 'שלום עליכם', וכשנפרדים באים לקבל ברכת פרידה. רואים בצורה בולטת שהמושג 'מרא דאתרא' צרוב בדמם של תושבי השכונה שלכם, אמר המרא דאתרא של מושב ספסופה, שהוא עצמו ת"ח גדול, ומרביץ תורה בישוב בצורה מופתית.

● במהלך החודש הנוכחי העתיק הרב **אריה-זאב קאופמן** את דירתו מרמת אלחנן לקרית הרצוג. הרב קאופמן הוא מוותיקי התושבים בשכונה, ופועל גדולות ונצורות בתחומי החינוך, ועומד במשך שנים רבות בראש ת"ת 'תורה ודעת'. מי שצפה בדמותו, יתכן שלא הבחין בתכונותיו ובכישוריו הפנומינאליים, אך אלה באים לידי ביטוי עז בגידול דורות של תלמידים, שלא לדבר כבר על ילדיו-שלו שצמחו וגדלו בשכונה ובמוסדותיה והפכו לאילני-פאר, ובהם ראשי כוללים גדולים וחשובים. בשם כל התושבים הננו לאחל לידידנו 'שוב טוב' בקרית הרצוג, שם מתגוררים כמה מילדיו, ורוב נחת ושמחה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא.

● ברכת מזל-טוב לבבית נשגר קמיה הרב **אהרן חיים נשרי**, שהבן-יקיר שלו, **יוסף**, עומד להינשא בשעה טובה בתאריך ו' מרחשון באולם 'גן הדסים' במודיעין-עלית. הרב נשרי משקיע במשך שנים כוחות רבים בארגון ישיבת בין הזמנים ברמת אלחנן בראשה הוא עומד, ודרשותיו הנלהבות נשמעות בבתי מדרש רבים. נאחל לו ולמשפחתו, מקרב לב אוהב, רוב נחת ושמחה מכל צאצאיו.

● לפעמים אנחנו עומדים ומשתאים לנוכח תופעות המתרחשות למול עינינו, ושכלנו הדל אינו מוצא את ההסבר הנכון לפך. ולמשל: מהרגע הראשון שהחל הגאון רבי **צבי כהן** זצ"ל להוציא את ספרי ההלכה שלו לאור עולם, הם הופצו בכל רחבי תבל, והיה להם ביקוש עצום. למרות שכל ספריו של הגאון ההוא, שנפטר בשיא פריחתו, היו יצירות-פאר, בכל זאת לא כל ספר הלכתי, גם בתקופה ההיא של

לפני 45 שנה, זכה לתפוצה שכזו. יתכן שעל פי מעשה שהגיע זה-עתה לידינו, נוכל להסביר את פשר התופעה.

● אחד המתפללים החשובים במנין הנץ של מרן הגר"י זילברשטיין סיפר לנו מעשה שהיה. יום אחד נפגש הרב **עזריה הילדסהיימר**, מנהל הסמינר בפתח תקווה, עם רבי צבי כהן זצ"ל, ושאל אותו מדוע אינכם מוציאים לאור ספר על הלכות נטילת ידיים? הגר"צ כהן חיבר כידוע עשרות ספרים בכל מקצועות ההלכה, והשאלה היתה אפוא מתבקשת.

● כותב השורות זוכר שבביקור שערכנו בביתו של הגר"צ ברחוב רשב"ם, הראה לנו הגאון בעל-הבית עשרות חיבורים שהספיק כבר לכתוב בנושאים מגוונים, ועדיין לא הוציאים לאור, ובהם היה גם חיבור גדול על הלכות נטילת ידיים. השאלה אפוא מתעצמת מדוע לא הוציא את הספר?

● הרב הילדסהיימר שאל, והגר"צ כהן השיב: הלא אתם לומדים עתה ביסודיות את הלכות נטילת ידיים, וכפי ששמעתי הנכם מתכוונים גם להוציא ספר בנושא זה. אינני רוצה אפוא להיכנס לתחום שלכם!!!

● כל בר-בי-רב יאמר שהתשובה הזו לקוחה מ'ספר המידות' של הרב כהן, שהרי מהיכא-תיתי לחשוב שאם אדם אחד מתכוון להוציא ספר בנושא מסוים, אסור לרעהו להוציא גם הוא ספר באותו נושא. אין זאת אלא שהרב כהן היה מעוטר, עוד לפני כל כישוריו ובקיאיותו העצומה, במידות טובות ותרומיות, ולא רצה ליטול עטרה לראשו.

● מי שזכה להכיר את הרב כהן בימי חייו, ידע שמדובר בת"ח מזוקק ומצוחצח, שידע תמיד לוותר לזולת, וכל אדם שניגש אליו ורצה לומר משהו או לברר הלכה מסוימת, אפילו שהרב כהן היה עסוק באמצע סוגיה קשה, התפנה מיד לשוחח עם היהודי, וכל-כולו הקשיב והאזין לו, ועשה רושם כאילו אין לו שום עיסוק אחר בעולם.

● המתפלל החשוב ממנין הוותיקן ברמת אלחנן, שסיפר לנו את הדברים, היה החברותא של הרב הילדסהיימר

עוד משנה, ועוד משנה, עד שמסיימים את כל מסכת שבת. בשיעור הקצר לאחר תפילת הנץ לומדים כל יום משנה אחת, והנה סיימו את המסכת הארוכה, וביום חמישי האחרון נערך 'סיום' מכובד, בהשתתפות המרא דאתרא, מרן הגר"י זילברשטיין, הנראה יושב בחזית התמונה. הסיום נערך לאחר שיעורו הקצר של הרב יחזקאל שרליון, שהזכיר את דברי רבנו הגר"א האומר שכדאי לאדם להיבדל בעולם הזה, ולעבור את כל ייסוריו, כדי לענות אמן אחת. ואם תלמוד תורה כנגד כולם, וכל מילה בתורה היא מצוה, על אחת כמה וכמה שהיה כדאי להיבדל כדי ללמוד מילה אחת. ואנחנו נוסיף: וקל-וחומר בן-בנו של קל-וחומר כדי ללמוד משנה אחת... אבל זה מדהים להיווכח על מידת ההספק המגיעה מלימוד משנה אחת ביום, עד שמסכתות רבות כבר הסתיימו בס"ד, ועוד היד נטויה בעזרת השם יתברך. כה יתן ה' וכה יוסיף לכל הלומדים והמשתתפים.

אליהו מבחירי ישיבת פוניבז' בבני ברק, וחדוה היא למדה היטב בסמינר אופקים **2314**

יזכה ה' היום לבנות כאן בית נאמן בישראל, לכבודך, ולהוריכם הנכבדים **2314**

סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן, תודה וקול זמרה לזוג המאורסים **2314**

אף אנו המברכים ידידי משפחת אדלשטיין, יואל ארלנגר ונ"ב **2314**

בהזדמנות זו נאחל ברכת

מזל טוב למשפחת הרב יואל

ארלנגר הנכבדה להולדת

הנכד, בן לבנס הרב צבי

הירש, ולהולדת הנכדה בת

לבנס הרב יעקב ישראל

והם למדו יחדיו את הלכות נטילת ידים. 'הלימוד היה פורה מאוד, ועשינו סיכומים מפורטים', הוא מספר.

גימטריאות מופלאות של

הרב יואל ארלנגר,

לשמחת האירוסין של

הבה"ח אליהו אדלשטיין

החתן הוא הבחור החשוב אדלשטיין, והכלה הבחורה החשובה חדוה קסל -

2314

אלו באים בברית

אירוסין באור לי"ד מנחם אב תשפ"ה -

מזל טוב **2314**

הזוג, אליהו בן הרב שמעון יוסף זצ"ל, וחדוה, זו בת הרב משולם יבדל לחיים

2314

'מדריך להכשרת בשר' של הרה"ג רבי ישראל רוזנטל

יוצא לאור לרגל שמחת חב"ד מצוה
לכבוד חב"ד חסידים
הבה"ח זאב וולף נ"י
אורח חסידים

יומא טבא לרבנן בהוצאת החיבור החשוב 'מדריך להכשרת בשר', על ידי הרה"ג רבי ישראל רוזנטל שליט"א, בנו של ידידנו הבלתי נשכח הרה"ג רבי זאב זצ"ל, מתלמידי חכמים ברמת אלחנן. רבי ישראל מכהן כיום כרב בבית הכנסת הגדול גבעתיים, ומו"ק בבית ההוראה 'בירורי חיים' שע"י ידידנו הנכבד הגאון רבי חיים שלום הלוי סגל שליט"א.

המחבר שליט"א מציין בהקדמתו שגם כיום, כשתעשיית הבשר התרחבה והתמעטו מאד המכשירים את הבשר לבדם, עדיין קיים צורך לידיעת הלכות ההכשרה, כיון שלעיתים נתקלים בצירות דם בעוף, או צולים כבד לבד, ויש לדעת הדינים הלכה למעשה. כמו כן, ראוי לכל בית לערוך הכשרת בשר פרטית מדי תקופה, כדי להנחיל לדורות הבאים את הצורך בהכשרת הבשר ואת הפרטים בזה. עד כדי כך הדברים מגיעים כששני אברכים צעירים השתוממו לדעת שגם עופות טעונים מליחה כדת וכדין, וכדי ביזיון וקצף...

בראש החיבור מתנוסס מכתב ברכה מרבינו מרן המרא דאתרא שליט"א שכתב בדבריו: 'הנה הרב הגאון רבי ישראל רוזנטל שליט"א, רב בית הכנסת הגדול גבעתיים, הגיש לפנינו קונטרס 'מדריך הכשרת בשר' לבאר הלכות מליחה בשפה קלה. ומאחר והרב שליט"א קיבל סמיכה להוראה, אף ידי תיכון עימו לברכו שיזכה להפיץ תורה והלכה בעם ישראל'. מרן ראש הישיבה הגרמ"צ ברגמן שליט"א, סבו של הרב המחבר שליט"א, הצטרף לדבריו רבינו המרא דאתרא שליט"א לברך את נכדו-חביבו הרב המחבר שליט"א.

הרה"ג רבי ישראל רוזנטל

הגאון רבי סיני הלברשטאם שליט"א, גאב"ד שיכון ג' בני ברק, שם מתגורר הרה"ג המחבר שליט"א, האריך בדברי שבח וברכה, שזה כבר שנים ארוכות שמכירו על שאיפותיו לזכות את הרבים ולהתעלות בתורה ויראת שמים. בהסכמתו של הגאון החסיד רבי חיים שלום הלוי שליט"א, מחשובי המו"צים ברמת אלחנן, כתב שהרב המחבר שליט"א נמצא עימו כמה שנים במו"מ של הלכה, וגם ישב לפניו בשימוש בהוראה הלכה למעשה בטהרה, ואף לומדים יחד טוש"ע הלכה למעשה באורח קבע. יהי רצון שיזכה הרב המחבר שליט"א להוסיף ולחבר חיבורים נוספים בכל מקצועות התורה.

את הקונטרס ניתן להשיג בטלפון: 052-7156633. ניתן לקבל עותק דיגיטלי ללא תשלום בשליחת בקשה למייל

0527156633r@gmail.com

'כדורי ארגעה?! מה פתאום?! רק אבי-שבשמים יכול להרגיע אותי!'

לא להאמין לאלו דרגות הגיע האיש הצדיק הזה בחייו. ממש לא להאמין ■ מהסיפורים שנשמעו במהלך ימי האבל על הרב ישעיה-אריה טואיטו זצ"ל, אפשר היה להחליט שההגדרה של מרן החזו"א על האיש ה'הולך בין אנשים, ונדמה לאדם, אבל באמת הוא מלאך הגר עם בני תמותה' - הולמת את דמותו של מי שהתהלך בתוכנו שנים רבות, ולא יכולנו להלום את דמותו כראוי ■ 19 ניתוחי-ראש עבר, עד שמרן הגר"י זילברשטיין שיגר אליו כתר תורה

וביקש שיכתירוהו לראשו, ויאמרו לו שהוא ספר תורה מהלך ■ כשהיו שואלים אותו איך הוא מרגיש, השיב 'הכי טוב שיכול להיות' בעוד שכאבי-תופת אפפוהו מכל צד ■ מידת האמונה שלו הפליאה גם את הפרופסורים וכמה מהם התקרבו ליהדות, והביאו את ילדיהם כדי שיברך אותם ■ מתי-מעט יודעים שקשריו המיוחדים עם הגה"צ הגר"י גלינסקי נוצרו ע"י...טרמפ בצומת כפר מעש ■ את תלמידיו אהב כאהבת-אב, ואף היה צם בכל פעם שעמדו למבחן בישיבות. הם מצדם השיבו לו בכפלי-כפליים, ורבים מהם נכנסו לישיבות קדושות רק בזכותו ■ ומתי מרן הגר"ח קניבסקי השיב לתלמיד שאינו חייב לשמוע בקול אביו?

לא להאמין לאלו דרגות הגיע האיש הצדיק הזה בחייו. ממש לא להאמין. רק מהסיפור הבא אפשר להחליט שההגדרה של מרן החזו"א על האיש ה'הולך בין אנשים, ונדמה לאדם, אבל באמת הוא מלאך הגר עם בני תמותה' - הולמת את דמותו של מי שהתהלך בתוכנו שנים רבות, ולא יכולנו להלום את דמותו כראוי.

באחד השלבים הקשים של מחלתו, לאחר הניתוח המי-יודע-כמה שעבר, הרגיש יובש נורא בפיו. הוא חיפש נואשות דבר-מאכל קר שילחלח את הפה. לאחר כמה דקות העלה הוא-עצמו רעיון שיביאו לו גלידה.

חתנו שהיה לצדו רץ במהירות לקיוסק של בית החולים וקנה גלידה, והכניס לפיו של חמיו חתיכה קטנטנה, שאכן שיפרה את המצב.

לא חולפות דקות ספורות, והוא מבחין שהרב טואיטו בוכה בדמעות שליש. החתן היה בטוח ששוב הוחמר מצבו, ורכן אליו כדי לשמוע מה בפיו. מה רבה היתה תדהמתו

לא נכנע. בא להתפלל לאחר הניתוח, עם התחבושות על הראש

כדי לדעת באיזו דמות אנחנו עוסקים, צריך לשמוע את הסיפור הבא. לפני מספר חודשים נשמעו דפיקות - בבוקרו של יום השבת - בבית משפחת טואיטו ברחוב גיבורי ישראל. אחד מבני המשפחה קם לפתוח, ומפיו נפלטה צעקה.

בני-משפחה נוספים ניגשו לדלת, וגם הם לא ידעו האם מדובר במחזה אמיתי. בפתח הדלת עמדו כמה מגבאי בית הכנסת המרכזי ברמת אלחנן, ובידיהם - לא פחות ולא יותר - כתר תורה.

אף אחד לא יכול היה להבין את פשר העניין, וכששמעו במה מדובר - נמס ליבם בקרבם.

'המרא דאתרא, מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין, שיגר אותנו לכאן, כדי שנניח את כתר התורה על ראשו של הרב טואיטו, ונאמר לו שהוא ספר תורה מהלך!' בהזדמנות אחרת אמר מרן הרב שליט"א שהרב טואיטו מגן בזכויותיו על כל רמת אלחנן, ועל ארץ ישראל כולה, ועל העולם כולו!

'האם באתי לעולם כדי לאכול גלידה?'

ואכן, מי יכול להיות זכאי לתארים אלה יותר ממי שעבר בתוך תקופה של 12 שנים לא פחות מ-19 ניתוחי-ראש קשים, ובכל פעם ששאלוהו איך אתה מרגיש, השיב 'הכי טוב שיכול להיות'!

ברם, גם מי שידע על גדולתו ועוצם-בטחונו-באלוקים של הרב טואיטו, הבין בימי ה'שבועה' שלא ידע עדיין מאומה. וגם לאחר כל הסיפורים וקורות-החיים שבאמת לא ניתן לתאר, מן-הסתם לקח עימו הרב טואיטו אלי-קבר עוד מאות-מאות של מסירות-נפש למען השם ותורתו, שלעולם לא נדע.

קמעה. אם הבורא נתן כאבים, הוא יודע בדיוק מה שצריך לעשות'.

רק כשאמרו לו שגם אם הינך בדרגה כה גבוהה, אבל המצב הזה מציק לבני הבית, החליט להתפלל גם על נושא היסורים... ומיותר כבר יהיה לציין שמעולם לא שמעו מפיו תלונה על יסורים שפקדוהו.

מביא לפני מרן הרב שליט"א את תלמידיו מרעננה

חלק ניכר ממערכת-חייו הוקדש לתלמידים בת"ת 'חורב' בעיר רעננה, שם שימש במשך שנים רבות כר"מ של כיתה ח', וכיוון את כולם לעבור לישיבות קדושות. מסירותו ואהבתו לתלמידים לא ידעו גבול, והם השיבו לו באהבה כפולה ומכופלת, וממש היו להוטים אחריו, מספר אחד החתנים, שבעצמו למד בת"ת ברעננה.

אהבת תלמידים לרב

מי שלא ראה את התלמידים הללו מקיפים את מיטת הנפטר בעת ההלוויה, לא ראה אהבת תלמידים לרב! כדי להמחיש עד כמה הלכו אחריו התלמידים, ונשמעו לו בכל מילה שיצאה מפיו, נספר שאבא של אחד התלמידים הגיע אליו פעם ואמר לו ש'אני רוצה לשלוח את הילד למוסד שבו לומדים גם מקצועות חול, ומדוע אתה אומר לו ללכת לישיבה קדושה'?

הרב טואיטו ידע שלא שייך להתווכח עם האבא ההוא, והחליט לדבר איתו בטון תקיף יותר, בסגנון 'ככה החלטנו, וזהו'.

למשמע הדברים התקומם האב, ואמר: 'אתה שוכח, אדוני המלמד, שְׁאֵלָה הם הילדים שלי, ואני אקבע לאן הם ילכו!' והרב טואיטו משיב לו: 'הם לא הילדים שלך. הם הילדים שלי'...

ההוראה ששברה את האבא

בשלב מסוים שכנע הרב טואיטו את האבא לבוא איתו אל מרן הגר"ח קניבסקי. לאחר שהציגו שני הצדדים את טענותיהם, הורה הגר"ח לילד: 'בענין זה אינך חייב לשמוע בקול אביך'.

ההוראה הזו שברה כבר את האבא, ובלי-ברירה הסכים לשלוח את הילד לישיבה קדושה.

ואחרי הילד הזה, הלכו גם שאר האחים לישיבות קדושות, וכל המשפחה השתנתה. בשלב מסוים התקשר האבא אל הרב טואיטו ואמר לו: 'אתה אחראי לנחת הגדולה שיש לי מילדי, וברצוני להודות לך על כך מקרב-לב'.

לאחר זמן הגיע האבא להתפלל במנין של מרן הגר"ח. בסוף התפילה ניגש האב לבימה, ודפק עליה בחוזקה. אף אחד לא ידע מה הוא מתכוון לעשות.

'באתי להודיע לכולם שבזכות רבי חיים יש לי נחת יהודית מצאצאיי'... הכריז.

חותם של טעם-בלימוד

עשרות, אם לא מאות, תלמידים, הגיעו בזכותו לישיבות קדושות. יתירה מזאת; הגאון רבי ישועה אלאלון שליט"א,

כשהוא שומע את המלים 'האם באתי לעולם כדי לאכול גלידה', חוזרות ונשנות פעם אחר פעם - -

ברוב פליאתו הוא שואל את חמיו 'הרי היית צריך את הגלידה כדי להרטיב את לשונך שהיתה יבישה עד מאוד! והרב טואיטו לא נותר חייב; 'לא נכון. זו לא האמת. אני

ביקשתי גלידה, כי אני אוהב גלידה, ולא בגלל שום סיבה אחרת' - - -

וכמובן שאי אפשר היה לשכנע אותו שהוא טועה... 'בנובהרדוק לא היו מתנהגים כך, גם כאשר הפה יבש-יבש! הכריז בבית החולים.

קירבה לאלוקים

במקרה אחר, ושוב לאחר שעבר את אחד הניתוחים הקשים, ביקשו אנשי הצוות להגיש לו מים לשתייה, במיוחד לאחר שהבחינו בפרכוס בגופו. והוא, סירב לשתייה. גם לאחר שאמרו לו שבמקרה כזה חייבים לשתייה, לא רצה להגיש את כוס המים לפיו.

לאחר-מכן, כששאל אותו חתנו מדוע סירב, אמר שהיה בקרב-מקום ריח לא טוב, ולא יכול היה לברך 'שהכל'!

בשבת אחת, כאשר דעתו היתה מבולבלת, ובני המשפחה היו בטוחים שהוא אינו קולט עתה מאומה, ביקשו להאכילו דבר-מה, והרב טואיטו סירב. 'על פי החולצה הלבנה שהלבשתי לי, אני מבין שעכשיו שבת, וכי אינכם רואים שהשמש כבר שקעה?' - אמר, והצביע על החלון...

אם אפשר היה לחשוב שסדרת הניתוחים הארוכה שעבר בחייו, נכנסת כבר לאיזושהי שגרה מסוימת, אם בכלל אפשר להגדיר זאת כך, הרי שאצל הרב טואיטו בעצמו כל ניתוח קָעָצִים עוד ועוד את מידת בטחונו המופלא-כל-כך בבורא יתברך.

'כשאני עולה על שלחן הניתוחים, הנני מרגיש בכל רמ"ח ושס"ה שלי קירבה נוספת לאלוקים', היה אומר תמיד לבני משפחתו.

באיכות הכי-הכי גבוהה

גם כשכאביו היו קשים מנשוא, והגיעו לשיאים כאלה שבן-אנוש לא מסוגל להכילם, והצוות בבית החולים ביקש לתת לו כדורי ארגעה, פקח החולה את עיניו בתמיהה, ואמר: 'כדורי ארגעה?! מה פתאום?! רק אבי-שבשמים יכול להרגיע אותי!' וסירב ליטול את הכדורים.

כששאלוהו במצבי-קיצון של כאבים 'כיצד הוא מרגיש', השיב - 'הכי טוב שיכול להיות. לא שייך יותר טוב מזה'. ואף הסביר את דבריו ואמר: 'הרי מי שמביא עליי את כל הכאבים, הוא השם יתברך, שעליו נאמר שכל מה שהוא עושה, לטובה הוא עושה, והטובה שלו היא באיכות הכי-הכי גבוהה שיכולה להיות, ואם כן אני נמצא במצב הכי-טוב' - - -

פעם הסגיר את גדלותו הענקית ואמר: ש'מעולם לא ביקשתי מהשם יתברך שלא ייתן לי יסורים, או שיקל אותם

ראש ישיבת 'משכנות הרועים', שרבים מתלמידי הת"ת ברעננה נמנו ונמנים על תלמידי ישיבתו, סיפר שעל כל תלמיד של הרב טואיטו מוטבע חותם של טעם בלימוד, ואהבת תורה אמיתית. הנפטר הדגול, ממשיך ראש הישיבה, הכניס בקרבם את החשק ללמוד, והדבר ניכר בצורה משמעותית בכל תלמידיו.

ואגב, מדי שנה בתקופה שבה נבחנו תלמידיו לישיבות, היה הרב טואיטו צם מבוקר עד ערב, בכל יום שאחד התלמידים היה עומד למבחן.

פשוט וברור שאהבת התורה הזו שהצליח להטמיע בתלמידיו, נוצרה בגלל אהבת התורה שלו-עצמו. בני הבית מספרים שגם בתקופות הכי-קשות, שבהן לא היה מסוגל לדבר מילה, כשהחלו להשיח איתו בדברי תורה נפתח לפתע הפה והוא החל לדבר כרגיל... והיו אלה מעשים של יום-יום...

היתה לו קביעות ללמוד עם אחד מנכדיו, וגם ביומו האחרון ממש לא וויתר על הקביעות. הנכד הקריא לפניו את דף הגמרא שלמדו ביחד, ומדי פעם, כאשר הנכד טעה במילה כלשהי, תיקן אותו הסבא בעל פה...

כל ניתוח - פרויקט

אם נחזור לענין היסטוריים שפקדוהו, הרי שהכל החל לפני 12 שנים כאשר התגלה אצלו גידול שפיר (לא סרטני) בראש, והוא הוצרך לעבור ניתוח. הגידול שלדעת הרופאים היה אמור להיעלם כבר לאחר הניתוח הראשון, גילה עקשנות נדירה, וגדל שוב ושוב, גם לאחר שניתחו את הפציינט פעם שנייה, שלישייה ורביעית, וכן הלאה...

כיון שמדובר באחד המקומות הרגישים ביותר בגוף, שכל ניתוח המבוצע שם עלול לגרום לסכנה גדולה רח"ל, וגם עצם הניתוח במקום זה נחשב לפעולה רפואית מורכבת, הרי שכל ניתוח הוא פרויקט של ממש, מכל הבחינות.

עד שהגיע אל המספר הבאמת-לא-ניתן-לתפיסה של 19 ניתוחי ראש. שכניו ורעיו לספסל התפילה בבית הכנסת, אפילו לא ידעו על המצבים שהוא

עובר, ואחד מהם שהתוודע לכך אחרי הניתוח ה-10, כמעט והתעלף על-המקום. כיצד זה יתכן??? - זעק בקולי-קולות!

דוגמא אישית של יהודי מאמין

הוא יושב לצדי כל-כך הרבה שנים, ולא רק שאינו פולט אנחה, או איזושהי קריאת כאב, קול צער או תלונה כלשהי, אלא תמיד כשאני מסתכל עליו יש לו פנים מחויכות ועליזות, שקטות ושאננות. ואתם רוצים לספר לי שהאדם הזה עבר כל-כך הרבה ניתוחים?! - אני לא יכול להאמין! בשום אופן!

אלא שלא רק החבר הזה, וכל אלה שהתוודעו לייסוריו הקשים, אינם מאמינים; גם הצוות המטפל בו במחלקה בבית החולים, ניצב בהשתאות-עד, כאשר הרב טואיטו עלה שוב ושוב על שולחן הניתוחים, עם כזה חיוך על הפנים!

הרב טואיטו עצמו סיפר לנו שכמה מתוך אנשי הצוות, בחלקם בכירים ביותר וכאלה הנושאים בתארים רפואיים גבוהים, התקרבו בזכותו לשמירת מצוות, וילדיהם לומדים כבר בתלמודי-תורה - וכל זאת מבלי שהרב טואיטו ידבר איתם מילה אחת על חזרה-בתשובה. חלקם אף הביאו אל מיטתו את הילדים שלהם, כדי שיברך אותם.

הם ראו לפניו דמות-אדם, שהאמונה באלוקים חיים עושה לו כל-כך טוב, ומביאה אותו לידי רוגע ושלווה גם במצבים הקשים ביותר, וגם כאשר מודיעים לו שבניגוד לכל המדדים הרפואיים, הגידול נותר בעקשנותו, עד כדי כך שהם כבר כמעט מרימים ידיים ואינם יודעים מה לעשות איתו - הוא מקבל את הכל בחיוך נרחב.

והדוגמא האישית הזו של יהודי מאמין, הביאה אותם להכרה שזה האושר האמיתי הגדול ביותר בחיים, וגם הם רוצים להגיע לָשָׁם, ו...התקרבו ליהדות.

וגם אלה שעדיין לא חזרו בתשובה שלימה, 'מוכנים להבין' שהתפילות עוזרות בפועל לתהליך הרפואי. לאחר אחד הניתוחים המסובכים, שנמשך שעות ארוכות, אמר לו מנהל המחלקה: 'תשמע ידידי, היום ראיתי שהתפילות שהתלמידים שלך מתפללים עליך, מסייעות לנו בפועל בביצוע הניתוח'.

הפציינט ביקש הסברים, והפרופסור הנודע הסביר: בשלב מסוים של הניתוח הגענו לצומת שבו לא ידענו כיצד לפעול. עמדו לפנינו כמה דרכים, וממש נתקענו...

התלבטנו קשות, אחד המנתחים אמר כך, השני אחרת, אני גרסתי בדעה שלישית, והתנדדנו אנה ואנה, ולא ידענו מה עושים. כך במשך זמן ממושך.

האיר עלינו אור גדול

לפתע, כאילו האיר

עלינו אור גדול מאיזשהו מקום, וכולנו יחד הגענו להחלטה בהירה ומוסכמת, מושכלת ומוחלטת, על הדרך הנכונה להמשך הניתוח.

זה היה מפליא ביותר, אמר הפרופסור, כי ברגע הקודם אף אחד מאתנו לא ידע מה לעשות, והנה ברגע הבא כולנו הגענו למסקנה זהה, דבר שאף פעם לא קרה לנו. כאילו משהו נכנס לנו אל המוח, וסובב שם איזה בורג, והביא את כל אנשי הצוות להחלטה גורפת.

בכל המצבים, בכל הקשיים. החיוך לא מש מעל פניו

התלמידים מבכים לפני מיטתו

מעוגנת בדברי חז"ל, גורמת לי להרגיש שאני מצוי בחיקו של אבי-שבשמים, הדואג לי ושומר עליי, וכמו שתניקו קטן הנאחז בידי אמו, אינו פוחד ואינו בוכה, כך גם אני מרגיש, וכך יכול להרגיש כל מי שמאמין בהש"ת.

מה שמו של הקב"ה? - 'הטוב'

עוד חרוט באוזניי, ובלבי - סיפר הרב טואיטו - מה ששמעתי ממורי ורבי הגה"צ רבי יעקב גלינסקי זצ"ל, שליוויתי אותו במשך שנים רבות, שאמר לי כך: הגמרא במסכת יומא (פ"ג ב') אומרת ש'רבי מאיר היה דייק בשמא', דהיינו ששמו של האדם היה מגלה לפני רבי מאיר את מהותו הפנימית של אדם זה.

הגמרא מספרת שם שרבי מאיר נפגש עם אדם בשם 'כידור', ואמר: 'שמע מינה, אדם רשע הוא, שנאמר כי דור תהפוכות המה' וכו'. ואכן, רבי מאיר לא הפקיד בידו את ארנקו, והתנאים שלא סברו כרבי מאיר הפקידו בידי כידור את ארנקיהם, וכשביקשם בחזרה אמר להם שלא היו דברים מעולם.

המש"ך הגה"צ ואמר לי: אם השם מורה על מהות מי שקרוי כך, בוא ונבדוק מה שמו של אבינו שבשמים. איך אנחנו אומרים כל יום ב'מודים?' 'הטוב - שמך, ולך נאה להודות'... הנה לנו אפוא ששמו של הקב"ה הוא 'הטוב', וממילא כל מהותו הוא להיטיב ולעשות טוב לבריותיו. וכמו שבבית חרושת בו מייצרים זכוכית לא מייצרים לעולם נעליים, כך הטוב לא יהיה אף פעם לא טוב!

מסירות לחיי תורה

אחד השלבים הרציניים ביותר בחיי, החלו מ...טרמפ בכפר מעש. הרב טואיטו נקלע למקום ההוא, ובשובו לבני ברק הוא רואה אדם חרדי, שעשה רושם כתלמיד חכם וירא שמים, העומד בצומת. הוא עוצר ושואל אותו האם הוא

אני בטוח שזה בגלל התפילות של התלמידים שלך, אמר הפרופסור, 'ואני - אמר לנו בזמנו הרב טואיטו - שמעתי והתמוגגתי מהנאה ומשמחה, וידעתי שגם בשמי-שמים מרוצים מאוד מך... עוד קטע-של-אמונה נכבש זה-עתה בבית החולים איכילוב, מה שמהווה ללא ספק קידוש שם שמים גדול!'

שאלנו אותו, ניבדל לחיים, 'איך בכל זאת מגיעים לדרגה כזו של אמונה ובטחון', והוא השיב ב...חיוך. כן, החיוך הכובש הזה לא נעלם ממנו ולו לרגע אחד.

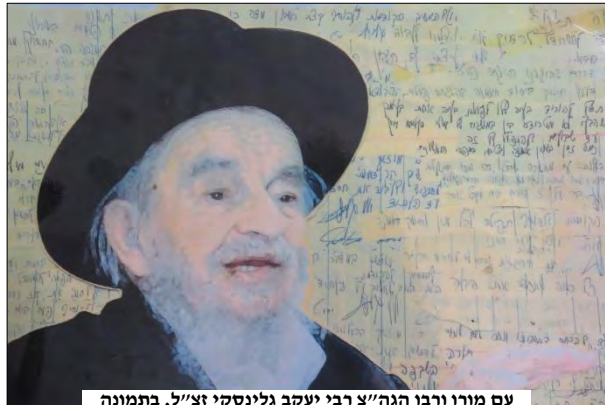
אם אתה שואל אותי מה הדרך שמביאה לכך, התשובה היא פשוטה בתכלית. אבל ממש פשוטה. כשאני עולה על שולחן הניתוחים, או כאשר מודיעים לי שהגידול מתעקש לגדול, אני נזכר בדברי 'חובת הלבבות' האומר במלים פשוטות ב'שער הבטחון' שהקב"ה דואג לאדם יותר ממה שהוא דואג לעצמו.

ובהרגשה כזו, ותוך כדי שינון הדברים חזר-ושנן, אני עולה על שולחן הניתוחים, בידיעה גמורה שהשם יתברך דואג לי, יותר ממה שאני דואג לעצמי.

מי שמצליח בס"ד להגיע לאמונה ברורה ומוחשית שכזו, יש לו עדיין ממה לפחד?! - שאל הרב טואיטו, ואנחנו הרגשנו שהדברים יצאו מפיו ומליבו, כאחד.

עוד זאת, הוסיף; במהלך השנים האחרונות, ולאורך כל הניתוחים שעברתי, לא עליכם, התחזקתי מאוד-מאוד בדברי חז"ל ש'כל מאי דעביד רחמנא, לטב עביד', והמסקנה המחשבתית שסיגלתי לעצמי מך, היא, שאינני צריך לתת להקב"ה עצות מה לעשות, וכיצד לרפא אותי ממחלתי.

אם הוא דואג לי, ואם כל מה שהוא עושה הכל לטובה, ה'משוואה' החותכת הזו, שכמובן

עם מורי ורבי הגה"צ רבי יעקב גלינסקי זצ"ל. בתמונה העליזת הקבלות שקיבל על עצמו ב'ועדים' המיוחדים

הגאון רבי ישועה אלאוף, ראש ישיבת 'משכנות הרועים', בישיבתו למדו רבים מתלמידיו של הרב טואיטו, בניחוחם אבלים

טואיטו לדבר בלימוד, כאילו לא אירע דבר. לאחר אירוע כזה, זקוק כל חולה למנוחה, להרגעת הגוף מהטראומה שעברה עליו. אבל הרב טואיטו לא היה זקוק גם לא לשנייה אחת. מיד החל שוב לדבר בלימוד. והי לפלא.

'תחשוב למה באת לעולם!'

המחשבה 'מה הקב"ה רוצה ממני, ומדוע באתי לעולם', ליוותה אותו לאורך כל תחנות-חייו. לפני כשנה הגיע מחותנו הרב"ג רבי יצחק פרחים לבקרו בביתו. והרב טואיטו יושב, ובמשך 10 דקות תמימות חוזר וחוזר כל העת על המשפט 'תחשוב למה באת לעולם'.

הרב פרחים - לא יהודי פשוט הוא. רשת הכוללים 'לב אחד', בה לומדים כ-700 אברכים מופלגים, הוקמה על ידו ועומדת בראשותו. ובכל זאת, כשיצא מהבית, היה נרגש מאוד, ואמר: הוא עשה לי בית ספר באמונה!

לאחר תקופה ביקש הרב פרחים להגיע שוב ולקבל 'שיעור' נוסף, אבל הרב טואיטו כבר לא יכול היה לדבר...

שתי המילים האחרונות

הכרת-הטוב שהיתה בו, הפליאה אף היא את כל רואיה. לא היה אחד שעשה לו טובה שלא שמע מיד לאחריה את המילים 'תודה רבה'. אלו היו גם ככל הנראה שתי המילים האחרונות שיצאו מפיו.

כמחצית השעה לפני פטירתו שהה גיסו ליד מיטתו בבית החולים וסייע לו בכמה דברים. הרב טואיטו כבר היה במצב שלא היה בכוחו להוציא מילה.

אבל את ה'תודה רבה' לא שכח. ועבר לעולם שכולו טוב.

בשיעור לתלמידיו

צריך להגיע לבני ברק, ומשהתשובה היתה חיובית, עלה הת"ח לרכב. הרב טואיטו לא ידע שמדובר בהגה"צ רבי יעקב גלינסקי זצ"ל, אבל כך החל המסע המשותף שלהם, שנמשך שנים רבות, כשהרב טואיטו דבק בהגרי"י, ואף יזם יחד איתו הקמת 'וועד' לאברכים מופלגים.

הוועד הזה, המתקיים עד היום, היה במתכונת כזו שכל בני החבורה מקבלים על עצמם קבלות שישתדלו לקיים בשבוע הקרוב, וכשהתוועד שוב במוצאי-שבת סיפר כל אחד מה עבר עליו בשבוע האחרון, האם הצליח לקיים את הקבלה וכו'.

בתמונה הנמצאת בבית משפחת טואיטו אפשר לראות את הגרי"י גלינסקי ומסביבו הקבלות האישיות שנכתבו על ידי הרב טואיטו. בכלל, הנפטר היה דבוק לכל רבותיו בצורה שאי אפשר לתאר, ולא עשה מאומה לפני שהתייעץ עמהם.

מיד לאחר הפרנסו שב ללמוד

הרב שמריהו רוט סיפר בהספדו בהלוויה מעשה מדהים, 'שאני אישית לא האמנתי שהוא מתרחש לנגד עיניי'. חודש לפני הפטירה עלה לביתו של הרב טואיטו ודיבר איתו בלימוד. לפתע-פתאום החלו פרכוסים נוראיים, וכל הגוף שלו רעד כעלה נידף. המחזה היה נורא. והנה, לאחר כמה דקות פסקו הפרכוסים, ואז קרה הפלא, שעד היום אינני יכול להאמין שהוא התרחש. באותה שנייה שפסקו הפרכוסים, שב הרב

המשימה הזו אפשרית

מה שאנחנו, ניבדל לחיים, יכולים להסיק מדרך-החיים של הנפטר זצ"ל, שאין כל ספק שמי שמרגיש קרבת-השם שכזו, הוא-הוא המאושר באדם. ועל כך יכול להעיד כל מי שנתקף פעם באיזושהי צרה גדולה, שלא תבוא על אף אחד, וידע מראש שאף אחד אינו מסוגל להושיעו, מלבד השם יתברך. במקרה כזה לא צריך להיות בעל-אמונה גדול מדי, כדי להרגיש קרבת-השם מיוחדת, המשרה על האדם עונג אצילי, שאין למעלה הימנו.

בוודאי שאף אחד אינו מייחל לכך, וצריך להתפלל שנהיה בריאים ושלמים. אבל כאשר השי"ת שיגר כבר את שליחיו, והביא את האדם למצב כזה, אזי מנגד מושפעת על האדם הרגשה-של-קרבת-אלוקים, אותה לא ניתן להמיר בשום הרגשה אחרת, טובה ככל שתהא.

את הקירבה הזו חש מיודענו לא רק בעמדו בתפילה, אלא לכל אורך שעות היממה. גם כאשר הלך ברחוב, ושוחח עם אנשים אחרים. והדבר בא לידי ביטוי מיידי בכל שיחה איתו.

רק הסתכלנו על פניו של הרב טוויטו, וכבר הבנו שהבטחון והאמונה השלימה שלו בהשם יתברך, הם אלה שגרמו לו להמשיך להיות בשמחה ובשלוה - גם במצב הכל-כך מורכב שבו הוא נמצא.

המשימה הזו אפשרית, וניתן להגיע לדרגות שכאלו. אחרת - החיים הם הרבה יותר קשים.

קן ילדי משפחת טואיטו

5621

בקופת העיר

1800-39-4747

'קול ברמה'

אחראי: משה מיכאל צורן

וועדת ביקורת של ת"ח עוברת על החומר

כל פעולות הכתיבה והעריכה נעשות בהתנדבות

לפי הוראת הרב אפשר לתרום להדפסה מכספי מעשר

ניתן להשיג במייל: 6776168@gmail.com

נקודה לעיון

הבלתי-ייאמן קרה: סכום הכסף הגדול נותר במקומו

הכל יודעים שהשבת היא מקור-הברכה, ומי ששומר עליה במסירות, יתברך בכל-טוב-סלה ויושפע עליו שפע רב ממרומים. האמונה בדבר זה צריכה להיות פשוטה ואמיתית. רוצים ברכה? – שימרו על השבת כראוי, גם אם לפעמים נראה לנו בבירור שעל פי דרך הטבע, אנחנו עלולים להפסיד.

שני סיפורים מופלאים בענין ברכת השבת שמענו לאחרונה ממרן המרא דאתרא שליט"א. הראשון התרחש בגרמניה, שם התגורר רבי שמואל שטראוס, שעסק לפרנסתו בניהול בנק קטן. אנשים רבים באזור העיירה שלו סמכו עליו ועל ישרותו, והפקידו בבנק שלו את כל חסכוניהם.

והנה, ביום ששי אחד, השתתף רבי שמואל בשמחת ברית-מילה, ולכבוד השמחה לבש את בגדי השבת שלו. לאחר הברית, בהיותו עדיין לבוש בבגדי השבת, המשיך לעבוד עוד כמה שעות בבנק.

בליל שבת, כששב רבי שמואל מתפילת ערבית, בלכתו ברחוב הומה-אדם, הבחין לפתע שכיס-מעילו תפוח, ולתדהמתו התברר שכספי הפקדונות שהיו צרוּרים בשקית, מצויים בכיס המעיל. המדובר היה בסכום כסף עצום.

רבי שמואל לא חשב רגע, וניער באמצע הרחוב את שקית-הכסף מכיסו, והמשיך ללכת לביתו, למרות שלבאורה לא היה כל ספק שהכסף יימצא על-ידי עוברי-אורח, שיקחו את האוצר לעצמם.

במשך כל השבת השתדל להסיח את דעתו מהכסף הרב, ולא סיפר על כך מאומה לבני ביתו. שמחתו ביום השבת לא נפגמה במאומה, הוא שר את הזמירות מתוך שמחה רבה וחדוה עצומה.

לאחר הבדלה, נחפו רבי שמואל לאותו רחוב בו השליך את הכסף. והנס הגדול נראה מול עיניו המשתאות. צרור הכסף

היה מונח באותה פינה שבה הושלכה, ואיש לא נגע בה במשך כל יום השבת.

למחרת השבת, שמע מושל המחוז את המעשה המופלא ויושרו ונאמנותו של רבי שמואל הגיעו לאוזניו, והחליט שכל כספי המחוז יופקדו בבנק שלו. וכך, בתוך תקופה קצרה הפך רבי שמואל שטראוס לעשיר מופלג.

ואגב, 'חצר שטראוס' המפורסמת בירושלים, נתרמה על-ידי רבי שמואל שטראוס ונקראת על שמו. בשכונה זו התגוררו גאוני עולם וגדולי בעלי המוסר, כמו רבי איצ'לה בלזר-פטרבורגער, כשהתמונה המפורסמת שלו כשהוא עולה במדרגות לביתו, צולמה בשכונה זו.

פרט נוסף שאינו ידוע הוא, שכאשר כבשו הערבים את האזור, קראו לשכונה זו בשם 'מוסררה', על שם גדולי המוסר שהתגוררו בה...

טחנת-הקמח עלתה באש

הזוהר הקדוש (תיקון כ"א דף נ"ז) אומר שהשמוח בשבת ואינו מצטער בה כלל, זוכה לישועות גדולות בכל העניינים. וזאת מפני שכאשר הוא מכבד את השבת, הוא מראה בכך שינוי מימות החול, שבהם הוא שרוי לפעמים בעצבות, מחמת דאגות וטרדות. וביום השבת, שהוא יום של שמחה, הוא מסיח את דעתו מכל דאגותיו.

להרב החסיד רבי ישראל-זכריה שטרן זצ"ל היתה טחנת-קמח גדולה בבני ברק, שממנה היתה כל פרנסתו. בערב שבת אחד פרצה שם שריפה גדולה, וכל הטחנה עלתה באש.

הרב שטרן היה רגיל בכל ליל-שבת לרקוד ליד השולחן מתוך שמחה גדולה, לכבודה של שבת קודש. בשבת בה התרחשה השריפה המתינו בני-הבית לראות כיצד ינהג עתה, לאחר ההפסד הגדול.

מה רבה הפתעתם להיווכח שאביהם רוקד כהרגלו, ואפילו ביתר-שמחה. וכך עשה גם בשבתות הבאות, ואף שמצבו היה דחוק ביותר באותה תקופה, בשל השריפה שהיתה מקור מחייתו.

לאחר תקופה קצרה אירע לו נס גדול, כאשר יהודי אחד הלווה לו באופן לא-צפוי סכום כסף גדול מאוד, לתקופה ממושכת, ובכך העמידו בחזרה על רגליו. מהסכום הזה שיפץ את הטחנה והיא חזרה לעבוד בבתחילה.

מה שברור, שלא תמיד השי"ת עושה נסים גלויים, והחובה שלנו היא להאמין שסגולת-השבת וברכתה היא דבר-של-קבע, והברכה בוא-תבוא.

מרן הגה"צ רבי איצ'לה בלזר זצ"ל, עולה לביתו בשכונת מוסררה, שנקראה כך ע"י הערבים בשל גדולי המוסר שחיו בה

אחד מבכירי 'הצלחה' אמר שהיה זה נס גלוי ומופלא

הרב יעקב לירמן ממודיעין-עלית, שיגר לנו מעשה-נס שאירע איתו, ומבקש לחדד את המסר הבא בעקבותיו. וכך הוא כותב:

היום יום ה', ו' מנחם-אב תשפ"ה, זכיתי לברך 'הגומל' בשם ומלכות, להודות בתוך רבים על חסדיו הנפלאים ורחמי העצומים של השם יתברך.

וכך היה המעשה: חולדה שנקלעה לארונות המטבח בביתנו אכלה את צינור הגז כמעט לגמרי, דבר שגרם לדליפת גז בעוצמה רבה לכל חדרי הבית, כולל חדרי השינה שדלתם היתה פתוחה. הדלתות וחלונות הבית החיצוניים היו סגורים באותו לילה.

ריח חריף של גז נדף בכל הבית. לא ידוע לנו כמה זמן שהה הריח בבית, אבל מתוך העובדה שהריח חדר לתוך ארונות סגורים בחדרי השינה, ובעוצמה כזו שגם שעות רבות אחרי האירוע נשאר עדיין ריח חזק בתוך הארונות, אפשר להבין את משך האירוע.

בחסדי ד' התעוררתי מצלצול השעון-המעורר שהעירני לתפילה, ומיהרתי לכבות את הברז הראשי של הגז ולפתוח חלונות וכו'. וכך בחסדיו המרובים לא אירע לנו כל נזק.

מבירור שערכתי אצל בכיר ב'הצלחה' הובהר לנו גודל הנס, שכן טבע הגז להרדים, והאדם אינו מתעורר מהריח, מה שמסביר את תופעת הישנוניות שהורגשה באותו יום אצל חלק מבני המשפחה. זו גם הסיבה שדליפת גז גורמת לאסונות חמורים, ירחם השם.

כמו-כן כאשר יש גז בחלל סגור, גם ניצוץ

קטן כמו זה היוצא לפעמים ממנוע המקרר בעת שהטרמוסטט מדליק את המנוע, יכול לגרום לפיצוץ אדיר.

ניסיתי להתבונן על מה זאת עשה ד' לי ככה, ומה היתה סיבת הנס הגדול. התפללתי לד' שאבין מה רצונו, ובס"ד חושבני שמצאתי. ואם כי הדבר קשור אלי באופן אישי, ולכאורה אני משבח את עצמי, בוודאי שלא זו הכוונה בפרסום הדברים. לדעתי הדבר עשוי להביא תועלת לאחרים, ולכן לא נמנעתי מלהעלותו על הדף. ואף שידעתי כי יהיו שילגלו ויאמרו החכם אתה בעיניך, הלחנן את הדור באת, מ"מ ברור לי שלא אפסיד מכך,

הנה, יממה לאחר המעשה נזכרתי שבאותו לילה החלטתי להקדים ב-10 דקות את צלצול השעון-המעורר לתפילת שחרית, כדי להגיע לתפילה בזמן ובנחת. ומי יודע אם לא זה מה שהציל את חיי וחי משפחתי!

הרי בני הבית היו ישנוניים, ואם היו חולפות עוד 10 דקות של דליפה עוצמתית, מצינור עבה שיכול להוביל גז לחמש להבות בבת-אחת, מי יודע אם היינו מתעוררים לפני תחיית המתים...

ואגב, הראוני סיפור דומה שהתרחש אצל הגאון רבי מאיר סולוביצ'יק, בנו של מרן הגרי"ז, שניצל מדליפת גז עם כלתו בשבת שבע-ברכות שלהם, וגם שם היה זה בשל הקפדתו להגיע לתפילה בזמן. צויין שם שמרן הגרי"ז הורה לו לברך הגומל.

ושוב הראוני שזו היא גמרא מפורשת במסכת ברכות (ח' א'): "אמר רבי יהושע בן לוי לבניה, קדימו וחשיכו ועיילו לבי כנישתא כי היכי דתורכו חיי".

ואגב, נזכיר כאן מעשה שהיה אצל מרן הגרי"ז זילברשטיין בענין ההקדמה-לתפילה.

את הכלל היסודי שטבעו חז"ל שמי שנועץ בזקנים, לעולם אינו נכשל, חָוֶה אחד מתושבי רמת אלחנן, והוא משתף אותנו בכך.

יש לנו בת מוצלחת מאוד שלא זכתה במשך זמן רב למצוא את זיווגה, ולמרות שלחברותיה כבר נולד הילד השלישי והרביעי, היא עדיין היתה רווקה. לא זה הזמן לספר על המועקה הכבידה ששָׁכְנָה בלבנו. רצינו לספר דבר אחר, הרבה יותר משמח. יום אחד, מספר האבא, ת"ח לשעצמו, החלטתי לפנות למרן הרב ולשאול אותו מה עליי לעשות כדי לסייע לבתי למצוא את החתן שלה. אמרתי לעצמי מראש, שאני הולך אל הרב, במטרה לקיים כל מה שיגיד לי, ואפילו יהיה זה דבר קשה מאוד.

והנה, אני מתדפק על דלת ביתו של הרב,

'לקים'

**מחיר זול במיוחד
על הספר 'לקים'
של מרן הגאון
רבי יצחק זילברשטיין
מאות סיפורים חדשים
והלכות מרתקות, על
סדר 'ספר המצוות
הקצר' של הח"ח
053-310-3388**

ושוטח לפניו את צרתי, ולבסוף שאלתי מה לעשות, תוך שאני מקדים ואומר ש'אעשה כל מה שיושט עלי לעשות'. מרן שליט"א חייד אליי בטוב-ליבו, ואמר: בוודאי, אם ההורים רוצים לסייע לבתם, הם צריכים להתחזק. והמשיך: אני אציע לך משהו, וזה דבר טוב. אם תקבל את זה, תהיה לך ס"ד.

ליבי החל כבר לפרפר, מה הדבר שהרב רוצה לומר לי. והנה הרב שואל אותי, באיזו שעה אני מתפלל שחרית? השבתי שהמנין הקבוע שלי הוא בשעה 7. ומתי אתה מגיע לתפילה? – היתה השאלה. והשבתי, שבמקרה הטוב אני מגיע ב-7... ואז הוסיף הרב ואמר: הייתי מציע לך, שתגיע 5 דקות לפני תחילת התפילה, דהיינו ב-6.55!

הייתי המום. 'זה הכל?' – שאלתי ברוב תמימותי את המרא דאתרא. והוא, ממשיך לחייד את חיוכו הקבוע. ולא הגיב מאומה. מִשָּׁל היה רוצה לומר, וכי אתה חושב שהקב"ה רוצה שנעלה לשמים? הוא ממתין לנו שנתחזק, ובדור כזה שבו אנחנו מצויים, כל חיזוק קל שעושים, שווה מיליונים! מה אומר ומה אדבר, ממשיך הת"ח; החילולי לקיים את דברי הרב, ולא עברו שבועיים והבת שלנו התארסה.

אני חושב שלא צריך להוסיף מילה, רק להחדיר לראשו את הכלל הנ"ל, שהש"ת באמת לא דורש מאתנו דברים גדולים מדי, במיוחד בדור כשלנו. אבל, הוא מבקש חיזוק! וגם קבלה עצמית להגיע 5 דקות לפני התפילה, ראוי להיקרא חיזוק!

"דור חדש"

המוסד שתמיד חיפשתם: הכי-מקצועי והכי-אמין ■ החברות הגדולות בשוק כמו 'שלמה סיקס' ו'אויס' שולחות את מכוניותיהן לטיפול במוסד זה

תמיד רציתם להגיע למוסד שמצד אחד יהיה הכי-מקצועי, ומצד שני - אמין, ישר כמו סרגל, שזה אומר שבעלי המוסד לא ישקרו אתכם במצח נחושה, ולא יקחו מכם כסף מיותר. תשאלו כל נהג-רכב ויאמר לכם שסוג המוסד המועדף עליו ביותר, לבד מהמקצועיות והמחירים, הוא כזה שבעליו לא ינסה להוציא ממנו כסף כשלא צריך.

רציתם, והפעם הגעתם. וזה הוא מוסד 'דור חדש' ברחוב ברוך הירש 4 בני ברק. **רחמים יעקב**, הבעלים, מוכיח במשך כל שנות פעילותו אמיתות ומקצועיות יוצאת מגדר הרגיל, ומה שהכי-חשוב - הוא 'אנושי', מה שקרוי בשפתנו 'מענטש', על כל מה שמשתמע מכך.

כזה הוא רחמים יעקב חבוש-הכיפה, וכזה הוא גם שותפו **דוד לוי** שפתח בינתיים מוסד חדש 'מרכז שרות דוד 18', שהוא מוסד מורשה למכוניות 'ניסן', 'רנו' ו'דאציה', ברחוב גיסין 94, אזור התעשייה קרית אריה בפתח תקווה. השניים עונים בדיוק על כל מה שרציתם למצוא במוסד. אנשי מקצוע שילוו אתכם לאורך כל הדרך, תמיד זמינים ונוחים, מקשיבים לך ומנסים לסייע.

יצוין שבין לקוחות המוסד נמנות גם החברות הגדולות והמפורסמות ביותר בשוק כמו 'שלמה סיקס' ו'אויס' השולחות את מכוניותיהן לטיפול במוסד 'דור חדש'. ואין לך ראייה יותר גדולה מזה לאמינות ולמקצועיות של מוסד 'דור חדש', וכידוע! מיקומו של מוסד 'דור חדש' במרכז אזור התעשייה הצפוני של בני ברק, מקל על תושבי העיר להגיע למקום. במוסד מטפלים בכל סוגי הרכבים, בכל סוגי הטיפולים, מכוונות, חשמל, צבע, מזגנים, פחחות ועוד. **נסו פעם אחת ולא תרצו לעזוב.** לקוחות רבים שהגיעו לשם לאחרונה מצהירים באופן ברור: 'זה המוסד שלי. נקודה'.

מוסד 'דור חדש' רחוב ברוך הירש 4 בני ברק, טלפון 03-5791923

קטעים

איך אפשר לשכוח נס שכזה שאלמלא התרחש - היו כל נוסעי האוטובוס עולים באש?

הקב"ה עושה עמנו נסים כבירים, ואנחנו
שוכחים אותם כחלוף רגע

בלחץ האירועים חלף-עבר לו האירוע הניסי הזה, מבלי
שיזכירוהו כלל. ונס בסדר-גודל כזה אינו מתרחש כל
יום. 55 בנות ניצלו ממוות בטוח!

היתה זו נסיעה של בנות-סמינר ברכסים, שיצאו ביום
ששי לשבת-מחנה. באמצע הדרך הרגיש הנהג
שהאוטובוס נוטה על צדו, ומיהר לעצור בצד הדרך,
והורה לכל הבנות לצאת מהרכב.

הבעיה היתה שבשל נטיית האוטובוס על צדו אי
אפשר היה לפתוח את הדלתות. ההיסטריה היתה
גדולה, והצוות שהיה באוטובוס החליט לשבור את
החלונות, ולאפשר לצאת דרכם.

החלונות אכן נשברו, וכל התלמידות נמלטו החוצה,
ולא ברור כיצד לא נפגעו משיירי-הזכוכיות שנותרו
בחלונות אבל לא זה העיקר.

שניות ספורות לאחר שכל הבנות היו בחוץ, התלקח
האוטובוס הגדול ועלה באש. לא צריך לתאר מה היה
קורה אילו...

ליזום דרכים חדשות

הדבר היה כאמור ביום ששי בשעות אחר-צ
המוקדמות. כשהבאנו את הדבר לידיעת מרן הרב
שליט"א, פתח הרב את הדרשה בליל שבת בתיאור
הנס הגדול, והמשיך לתאר כיצד עם ישראל חי כל
העת בנסים גדולים ועצומים.

מה שברצוננו לעורר הוא, שאדם שומע על התרחשויות
של נס כה פלאי, שאף בת לא נפגעה כלל, ובכוח
השגרה הוא ממשיך את סדר-יומו כאילו לא אירע
דבר. ברור שכששומעים את הדבר, יש רגע של
התרגשות, ואולי גם הודיה להש"ת, אבל אחר-כך
הכל עובר. לא זוכרים את הנסים הגדולים.

מיותר יהיה לציין שאם חלילה-וחלילה היה קורה
ההיפך, רשמיו של האירוע היה נחרתים בלבנו במשך
תקופה ארוכה. אבל כשמדובר באירוע שלא התרחש,
והש"ת זימן לנו נס כה גלוי, הדברים נשכחים כלאחר-
רגע. ועל כך באנו לעורר.

כי התופעה הזו מתרחשת כמובן גם בכל המקרים
שהש"ת הצילנו מיד אויבינו, ולמחרת היום אנחנו
קוראים על כך בעיתון ש'בנס נמנע פיגוע תופת'. גם
כאן מתפעלים לרגע אחד, בו מתעוררים רגשי הודיה
אל הקב"ה, שבכל דור ודור מצילנו מידם, אבל זהו.
לאחר הרגע ההוא, יש לנו כבר דברים אחרים על מה
לחשוב. היצר הרע כבר ידאג להעלים ולהשכיח מאתנו
את חובת הכרת הטוב.

וכמו בכל דבר בעבודת השם, צריך ליזום דרכים
חדשות וליצור פטנטים' שיסייעו לנו בחובת הזכירה
המוטלת עלינו. הבה נשמע כיצד מודים לה', ולא
שוכחים את ההטבות הגדולות שהוא עושה עמנו בכל
עת ובכל שעה.

עשרות קטעים נאספו בחודש אחד!

נספר כאן מה שראינו בביתנו של ת"ח גדול אחד, תושב
ירושלים. בעל-הבית הכניסנו לחדרו הפרטי, שם הוא
יושב ועמל בתורה במשך רוב שעות היממה, ואף מכין
את השיעורים הנאמרים על ידו בכמה בתי מדרש
מפורסמים. נדהמנו לראות עשרות רבות של 'ידיעות
חדשותיות' תלויות על הקיר.

בתחילה לא הבנו מה היא מטרתו של ה'אוסף' הזה,
אבל כשהחילוננו להתבונן בתוכן הידיעות, לא היה
צריך להוסיף מילה.

בכל קטע הופיע דיווח על נס שעשה עמנו הקב"ה
ברוב חסדיו, בהצילו אותנו מפיגועים שהיו עלולים
להתרחש. העשרות הרבות של הקטעים התקבצו
מאירועים שהתרחשו בחודש אחד בלבד!

ידיעה אחת דיווחה על כך שבירחיו נלכד מחבל
שהתכוון לבצע פיגוע המוני; ידיעה שניה על 3
מחבלים שנלכדו עם מטענים מוכנים; האחרת על
פיגוע התאבדות שסוכל בחסדי שמים, ועוד ועוד.

הידיעה המרגשת ביותר דיברה על כך שבעוד שטיל
שנפל בשדרות גרם רק לנפגעת חרדה אחת, הרי
שאותו טיל ששיגר הפלשתינים, ונפל - בטעות -
בשטחם, גרם ל-5 הרוגים. כן יאבדו.

לפתע-פתאום צצו ועלו גם בראשו כל האירועים
הללו, עליהם קראנו בשעתם, וכבר הספקנו לשוכחם.
והנה עתה, במחי התבוננות אחת, עלה בידינו להיזכר
בכל אותם נסים, ולהודות עליהם מחדש.

כשמחפשים דרך - הקב"ה עוזר

גם אני הייתי כמו כולם, אומר הת"ח, ועם כל אירוע
שכזה התרגשתי והודיתי לה', אבל מיד לאחר מכן
שכחתי את הכל, וההודיה הגדולה נעלמה בשגרה
היומיומית.

הדבר הציק לי, וחשבתי לעצמי כיצד אוכל להתחזק
בענין זה. הרגשתי היתה שאינני עושה מספיק בהכרת
הנס. ובמלים אחרות: הקב"ה עושה עמנו נסים כבירים,
שכל אחד יותר גדול מהשני, ואנחנו לא מחזירים לו
דיינו, אף לפי ערכנו. הת"ח ציין שבאומרו 'אף לפי
ערכנו', התכוון לכך שברור שגם כיום, בחלישות-כוחנו,

אפשר לדרוש מיהודי שיזכור במשהו את חסדי השם יתברך ויתעלה, והרגשתו של הת"ח היתה שגם את הקצת הזה אנחנו לא עושים.

חיפשתי דרך, הוא ממשיך, כיצד אוכל להגיע לזכירה, וכשמחפשים - הקב"ה עוזר, וגם מוצאים. הרעיון לאסוף את גזירי הידיעות עלה במוחי באותה תקופה שבה חיפשתי את הדרך להודות לה', והאמן לי שכשהדברים מונחים בצורה כזו, מול העיניים, אי אפשר שלא לזכור להודות ולהלל בכל רגע ורגע.

כל פעם כאשר מופיעה ידיעה על נס כזה או אחר, אני ממחר לגזור אותה מן העיתון ולתלות אותה כאן על הלוח הניצב מולי.

להיות 'עסוק' בזכירה

וזה לא רק תליית הידיעה על הקיר; עצם העובדה שהאדם 'עסוק' בנושא זה של זכירת החסדים, והדבר מעניין אותו, והוא נוקט בפעולות על מנת לזכור, כל זה מביא אותו לדרגה אחרת לגמרי מאדם שאינו נוקף אצבע בענין, ורק אומר וחושב לעצמו כל הזמן ש'צריך לזכור...' אבל לא עושה מאומה.

הבנתי שצריך להקדיש זמן לכך, מסכם הת"ח את דבריו. כמו שאני מוצא זמן לכל דבר רוחני, כך מחובתי לנקוט בפעולות של ממש על מנת לזכור את חסדי ה'.

הבה נלמד מכך פרק בעבודת השם. כל אחד מאתנו רואה את הנסים, שומע עליהם, רוצה להודות להשם יתברך על כל מה שהוא עושה למעננו, אבל איך אומרים - 'החיים עושים את שלהם'.

הזמן עובר, ויחד עימו מגיעים אירועים חדשים, ציבוריים ופרטיים, ובינתיים נשכחת חובת ההודיה מן הלב. נשכחת ופורחת.

וצריך לדעת להחיות אותה, וכפי שעשה הת"ח הנ"ל.

אי אפשר להעריך אדם על פי מראהו החיצוני. והראיה: שלמה מנצור הי"ד שנרצח בעמחת תורה ב'כיסופים'

הקב"ה עושה עמנו נסים כבירים, ואנחנו שוכחים אותם כחלוף רגע

מאז פרוץ המלחמה בשמחת תורה התפרסמו אינספור מעשים מיוחדים, על אנשים מיוחדים, שהמסקנה היוצאת מכולם היא שלעולם אי-אפשר לקבוע את פנימיותו של אדם על פי החיצוניות שלו.

נכון שבדרך כלל כשאדם נראה רחוק משמירת מצוות, הוא גם כזה מבחינה פנימית, ובכל אופן - אין אפשרות לקבוע בכך מסמרות. כי יש מקרים שאם היינו מתבקשים לקבוע את ערכיותו של פלוני על-פי צורתו, מראהו וחזותו, היינו טועים ב-360 מעלות.

כזה היה שלמה מנצור הי"ד, שגופתו היתה בשבי החמאס כשנה וחצי, והתברר שהוא נרצח עוד ביום שחדרו המחבלים לקיבוץ, כיסופים, ביום שמחת תורה. מנצור התפרסם כשהחטוף הקשיש ביותר, והיה בן 87.

את הפרטים שמענו מהרב יוסף נסים צברי שליט"א, איש 'הידברות', שהיה בפעילות רוחנית בקיבוץ השוכן על גדר המערכת במועצה האזורית אשכול, מול רפיח.

אם עדיין לא ידענו דינו על אכזריותם של המחבלים, מספר הרב צברי ש-6 מחבלים פרצו לביתו של מנצור בשמחת תורה, וכיוונו את קני-רוביהם אל בעל הבית ורעייתו. האשה בכתה והתחננה שלא יפגעו בהם, ואז אמרו המחבלים שאם תתני לנו את מפתחות הרכב שלכם, לא נפגע בכך לרעה.

נו, מה עושה אדם שעומדות לפניו שתי ברירות, רכב או חיים? בוודאי שהאשה מסרה את המפתחות של הרכב המשוכלל שעמד בחצר הבית.

אבל אז אמרו לה המחבלים, שהרכב 'שווה' רק את החיים שלך, אבל לא של בעלך, ורצחו את שלמה מנצור לעיני רעייתו. ה' יקום דמו.

הגופה נחטפה לעזה, ויצוין שהגורמים האחראיים השקיעו מאמצים רבים, והון עתק, על-מנת לברר היכן נמצאת הגופה. בסופו של דבר עלתה המשימה בידם.

הנקודה העיקרית שביקשנו להדהד היא שהרב צברי מספר שבשנות פעילותו בקיבוץ כיסופים היה מנצור התושב היחיד שלמד איתו מדי שבוע, והתחזק מאוד בשמירת מצוות.

ואם לא די בכך, הרי גם הרב האזורי שהספיד בהלוויה, סיפר שהיתה לו חברותא עם מנצור מדי יום בפרשת השבוע. הרב צברי סיפר עוד שהנרצח הי"ד אמר לו כמה פעמים 'אל תסתכל עליי ככה', שאני בלי כובע וחליפה כמו שאתם הולכים, כי בלב שלי אני מרגיש שלם עם אלוקים'.

ואגב, הרב צברי אומר 'קדיש' על שלמה מנצור במשך כל שנת-האבל, ומספר שהקיבוץ מקיבוץ כיסופים הגיע מדי פעם לשאול שאלות הלכתיות, מה מותר ומה אסור בהכשרת המטבח וכיו"ב.

וזה מה שאמרנו: אי אפשר לקבוע את ערכו של יהודי, רק לפי חזונו החיצוני. בכל יהודי שוכנת לה נשמה טהורה, שנחצבה ממקור-הקודש, ולפעמים אדם מתעורר לאלוקיו, ואיש אינו יודע.

שלמה מנצור הי"ד

הרב יוסף נסים צברי

שאלות אקטואליות בענייני חינוך שהוצגו בפני מרן הגאון רבי משה-הלל הירש שליט"א

השאלות הוצגו ע"י הרב ב. וייס, עורך בטאון 'אמתחת בנימין'
(m0556788031@gmail.com), והן עוסקות בענייני חינוך הנחוצים בכל בית

רבינו: לאחר שבירר רבינו מה מצבו של הילד, והובהר לרבינו כי הילד באופן כללי מתייצב על דרך טוב, ולומד כדבעי בחיידר, ונהנה מהלימוד, השיב לא להעיר אותו למנין שבו מתפלל אביו, אך להעיר אותו למנין מאוחר יותר. חשוב שהילד יתפלל בשעה מאוחרת יותר.

שאלה ו': ילד קרוב לגיל 4, והרבה פעמים כשההורים שולחים אותו לחיידר הוא חושש מה יאמרו חבריו על סגנון בגדיו, או האוכל שמביא וכדו', איך צריכה להיות ההתייחסות לזה? והאם זה דבר נורמלי שהילד חושש לדברים כאלה כבר בגיל כזה?

רבינו: בגיל הזה, זה לא קורה אצל רוב הילדים, אבל זה דבר מצוי. כן נכון בדרך כלל להתייחס לרצונותיו, ואם רוצה משהו מסוים לחיידר, ולא את הדבר האחר משום שחושש שחבריו ילעגו עליו, נכון להתייחס לזה, אבל בדרך כלל באותו הזמן שנותנים לו מה שרוצה, להסביר לו שהדבר החשוב ביותר הוא למצוא חן בעיני הקב"ה, ומי שרוצה תמיד למצוא חן בעיני החברה, מה שנראה בעיניהם חשוב, לא יהיה מוצלח. וגם בגיל קטן, ילד כבר מבין דברים כאלו.

שאלה ז': ילדה בגיל ג' שמאוד ברורה עם עצמה, ויודעת בדיוק מה היא רוצה, והרבה פעמים כשאחד מהוריה מבקש ממנה לעשות משהו, היא לא מתייחסת כלל, וגם כשמבקשים ממנה שוב פעם ושוב פעם, היא לא מתייחסת, איך צריך לנהוג איתה?

רבינו: לא להכות אותה, אך אפשר לתפוס את ידה קצת בחוזקה, ולהתעקש איתה שתעשה את מה שהטילו עליה, ובעז"ה עם הזמן היא תשמע יותר בקול הוריה.

שאלה א': מאיזה גיל יש להקפיד על ילד שיבוא וישב כל התפילה בשבת בבית הכנסת?

רבינו: בגיל ז' ח' או ט', תלוי בילד. ודאי שניתן להרגיל אותו כבר מגיל קטן יותר להיות בשקט בבית הכנסת בתפילה, אבל צריך שיהיה לילד גישמאק לבוא לבית הכנסת, ומאוד חשוב שלא יהיה לו מזה מיאוס כשיגדל אח"כ, לכן בגיל הנ"ל ניתן כבר להביאו לבית הכנסת, באופן שיהיה לו מזה גישמאק.

שאלה ב': מאיזה גיל יש לחנך ילדים שלא לשכב אפרקדן?

רבינו: תלוי בילד באיזה גיל הוא מבין בזה. החינוך צריך להיות בגילאי י' י"א או י"ב, תלוי בהבנת הילד.

שאלה ג': ידוע מהגר"א שעל שקר מענישים בכל החומרה, איך אמור להיות ההתייחסות לשקר בדורנו?

רבינו: לא לדבר עם הילד ישירות על זה, אלא לספר לו סיפורים על הענין של שקר, וכגון בשולחן שבת לספר על כך סיפורים, ולא שיבין שיש קשר אליו, וכאשר מספרים על זה סיפורים, לאט לאט הדברים יכנסו לליבו, ויתרחק מזה.

שאלה ד': האם זה נכון לחנך בחורים ששאיפתם תהיה להיות גדול הדור?

רבינו: לא, צריך לחנך אותם לנצל את כישורונותיהם ותכונותיהם באופן המקסימלי שלהם, והם יגדלו להיות גדולי תורה לפי כוחותיהם.

שאלה ה': יש ילד בן 11 שלא קם לתפילה בשחרית בשבת, ולפעמים משום כך לא מתפלל בכלל. איך להתייחס לזה?